

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 125

Niedziela, 9 (21) Czerwca.

1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Święt. — uroczystych i Niedziela. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8. — Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnośnienia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnośnienie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20. — Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Przegląd wojsk. — Najwyższe nagrody. — Urlopy. — Nominacje. — Zatwierdzenie na urzędzie. — Uchwała komitetu ministrów. — Nadzorca akcyzy i uciążku.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Jarmark wełniany. — Stan sanitarny m. Radomia i jego okolic. — Wypadek miejski. — Kursa monet. — Rozdanie nagród. — Ofiary. — Ustawa kolei żel. moskiewsko-jarosławskiej. — Sprzedaż dóbr. — Nabożeństwo żałobne. — Jubileusz Palackiego w Pradze. — Sprostowanie. — Turcja i ziemie słowiańskie. Wypadki w Serbji. — Stan rzeczy w Serbji. — Oświadczenie gazety urzędowej serbskiej. — Franko-pasza. — Dom sierot. — Konwencja. — Austrija i ziemie słowiańskie. Kwestja serbska; rada państwa. — Izba panów. — Ministerstwo węgierskie. — Podróż ks. Napoleona; sejm węgierski. — Prusy i Niemcy. Parlament półn.-niemiecki. — Mowa gen. Moltke. — Francja. P. Risticz. — Włochy i Rzym. Garibaldi; amnestja. — Obowiązkowe wychowanie. — Sprawy Sycylii. — Anglja. Izba gmin. — Obawy o urodzaje. — Ameryka. Kolonja karna. — Korespondencje ze Lwowa i Paryża. — Proces hr. Chorińskiego.

FEJLETON. — Szkice psychologiczne. — Bankruci (c. d.).

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Tydzień targowy, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa.

dnia 8 (20) Czerwca.

Przegląd wojskowy. — Najjaśniejszy Pan, w d. 1 (13) czerwca, odbywszy przegląd przechodzącego przez Carskiesioło pułku dragonów gwardji, raczył znaleźć go w wybornym stanie; za co Jego Cesarska Mość oświadczył monarsze Swe zadowolenie wszystkim zwierzchnikom, a żołnierzom udzielił gratyfikacją po 25 kop. na każdego.

Najwyższe nagrody. — Najjaśniejszy Pan, na przedstawienie Jenerał-Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie Polskim, Najmiłościwiej mianował raczył, zawiadującego częścią budowniczą przy budowie drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej, radcę dworu Alfonsa

Kropiwnickiego, kawalerem Cesarskiego orderu św. Apostołem równego księcia Włodzimierza klasy 4-ej. — Najjaśniejszy Pan, zgodnie z uchwałą komitetu ministrów, na dniu 26 kwietnia r. b., Najmiłościwiej zezwolił raczył na udzielenie mieszkańcowi gubernji lubelskiej, powiatu zamostskiego, wsi Karczerek, Władysławowi *Machowskiemu*, który ocalił 12 (24) czerwca 1866 roku życie tonącego w rzecze Wierprzu włościanina Stanisława Kukułowicza, medalu srebrnego z napisem „за спасение погибавших“, dla noszenia na piersi, na wstążce orderu św. Włodzimierza.

Urlopy. — Uwolnieni zostali na urlop: prezes wydziału ekonomicznego rady państwa, jenerał-adjutant, jenerał-piechoty *Czewkin*, dla poratowania zdrowia, za granicę, na czas feryjny roku bieżącego w ogólnem zgromadzeniu rady państwa i dni 29; towarzysz kierującego IV wydziałem przybocznej kancelarji Jego Cesarskiej Mości, jenerał-adjutant, jenerał-piechoty, baron *Frederiks*, do Rosji i za granicę, do wód mineralnych na 3 miesiące.

Nominacje. — Przez Najwyższy rozkaz do zarządu wojennego, z daty 4-go czerwca, mianowani zostali: Towarzysz ministra dróg komunikacji, liczący się w korpusie inżynierów jenerał-lejtnant *Gerstfeld* — członkiem rady państwa, z pozostawieniem w korpusie inżynierów i w godności senatora. Liczący się w jeździe armji, jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości, hrabia *Bobrinski 2 gi*, — towarzyszem ministra dróg komunikacji, z pozostawieniem w orszaku Jego Cesarskiej Mości i w jeździe armji. (*Rus. Inv.*)

Zatwierdzenie na urzędzie. — Przez Najwyższy rozkaz w wydziale wojskowym, z d. 3 (15) czerwca, pełniący obowiązki gubernatora wojennego obwodu amurskiego i dowodzący tamże wojskami, jenerał-major *Pedaszenko*, zatwierdzony został na urzędzie wojennego gubernatora obwodu amurskiego, z zachowaniem obowiązków dowodzącego wojskami.

Uchwała komitetu ministrów. — Na zasadzie Najwyższej zatwierdzonej na dniu 9 lutego r. b. uchwały komitetu ministrów, ministerstwo skarbu ustanowiło dla przyjmowania na wadium, dla zabezpieczenia wypłaty podzielonej na raty akcyzy w Cesarstwie i Królestwie Polskiem, na czas do 1-go lipca 1868 roku, następujące ceny: 1) Dla obligacji drogi żelaznej mikołajewskiej, wynoszących 125 rs. kapitału nominalnego, 67 rs. 2)

zaczne serce młodzieńca. Niekiedy zjawiał się i rejent do dziedzicznej *Woli* majora, gdzie nie omieszkiwał przy każdej sposobności ponawiać swoich ofiar paninie Laurze, którą poczęła już niecierpliwie żartobliwa konkurencja starego kawalera.

Zdarzało się też nieraz, pod czas zapust i postu, że pani Szabliska z Laurą, same tylko wyjeżdżały na zabawę — wtedy Marja zostawała w domu i dotrzymywała towarzystwa ojcu, którego kochała tem czulej, że czuła się być jego faworytką. Biednej sierocie należało się to wynagrodzenie za stratę, którą w dzieciństwie poniosła, za tę żalobną sukienkę którą na ciele i duszy nosiła tak długo... i za błogosławieństwo ubogiego ludu, który w niej pod czas chorób i nędzy opatrność swoją znajdował. Zdarzało się również, pod czas takiej nieobecności Laury i jej matki, że domyslny pan Zygmunt przybywał do *Woli*. Wtedy czas im upływał przyjemnie i słodko — bo czas to stary dworak — lubi pochlebiać szczęśliwym...
Tak upłynęła zima.

§.
W jeden z tych pogodnych i ciepłych dni kwietniowych, jakie wiosna daje nam niekiedy naprzód, w nagrodę dżdżystego i wiatrem obwanego Maja, Zygmunt ze strzelbą na ramieniu, powracał zwolna aleją lipową, wiodącą do okazałej rezydencji Sitowa. Młody marzyciel dochodząc do domu, przyspieszył kroku bo już zbliżało się południe a on od rana wymknął się do lasu, gdzie zamiast zwierzyny, pomykały się przed nim ciągle wymowne oczy Marji — nic

Dla obligacji drogi żelaznej kursko-kijowskiej: na 200 talarów nominalnej wartości, 120 rs.; na 500 talarów, 300 rs.; na 1,000 talarów, 600 rs. 3) Dla obligacji towarzystwa drogi żelaznej ziemskiej orłowsko-witebskiej, nominalnej wartości 100 funtów szterlingów, 426 rs.

Nadzorca Akcyzny 1-go Uciążtku Gubernji Warszawskiej — podaje do wiadomości, że w myśl art. 250 Ustawy o Akcyzie od trunków, nowe patenta powinny być wykupione do dnia 1 (13) Lipca b. r. tak przez fabrykantów trunków, jako też hurtowo i częściowo handlujących onymi. Porządek odnowienia patentów pozostaje ten sam jaki egzystował w ubiegłym półroczu, z nadmienieniem, iż zgłaszający się po kwalifikację do patentu, obowiązany jest okazać książeczkę legitymacyjną lub też pasport i złożyć deklarację że nie pozostaje pod sądem. Godziny przyjmowania deklaracji w Zarządzie Uciążtkowym od 8 do 11 rano i od 3 do 5 po południu. Przyczem ostrzega się, iż procederyści którzy w wyżej oznaczonym terminie nie zastosują się do niniejszego rozporządzenia, sami przypiszą sobie winę jeśli z mocy § 19 przepisów karnych, skazani będą na karę, a zakłady ich zamknięte zostaną.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

dnia 8 (20) Czerwca.

Jakkolwiek z Serbji ciągle nadchodzą doniesienia o panującej tam spokojności, dzienniki wiedeńskie, obawiały się żeby spokojność ta nie była powierzchowną, i aby lada chwila nie usłyszano o zamachu stanu stronnictwa Karagiorgiewiczów lub jakiego innego, a to z powodu iż mniemano, że skoro morderstwo było dziełem spisku dość rozgałęzionego, mającego nawet komitet kierujący na austriackiem terytorjum w Neusatz, przypuszczać należało, że spiskowcy, będą się starali wyzyskać popełniony mord na osobie księcia Michała. Obawy te jednak o tyle są przesadzone, że z jednej strony tymczasowe namiestnictwo, popierane przez wojsko i większość ludności rozwija taką ener-

dotąd nie jadł jeszcze i nieprzygotował się do zamierzonej w tym dniu wycieczki, której celem był, naturalnie dworek majora.

Miłość i.. głód — te dwa równie niszczące pragnienia, popędzały młodego myśliwca ku stronie pałacu, bo Sitow, jako rezydencja dóbr obszernych, posiadał pałac zamiast zwyczajnego szlacheckiego dworu.

We drzwiach sali jadalnej, dokąd Zygmunt najpierwej się udał, lokaj oddał mu list, bardzo pilny, jak twierdził.

— A od kogóż to? Zapytał niespokojny młodzieniec.

— To sam jasnie pan napisał do wielmożnego pana.

— Kto, Rafał?

— Tak, wielmożny panie.

— A gdzież on?

— Zaraz z rana, jasnie pan odebrałszy z poczty jakieś papiery, przeczytał je — potem szukał wszędzie wielmożnego pana a nieznalazłszy, napisał ten list, kazał oddać natychmiast i pojechał do miasta w lekkim koczku.

Zygmunt zdumiony, złamał pieczętkę i przeczytał ten krótki, enigmetryczny bilecik.

„Kochany mój braciszku! Na miłość Boską! nie wyjeżdżaj dziś nigdzie, dopóki ja nie wrócę. Ważne zaszły wypadki. Nadewszystko, nie jedź do *Woli*, zaklinam cię!

Twój przywiązany Rafał.”

Niech kto zaprzeczy, że jest pewna siła w młodości i szczerem, szczęśliwym uczuciu! Zygmunt prze-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

SZKICE PSYCHOLOGICZNE.

BANKRUCI.

(Dalszy ciąg; *)

§.

Pod czas całego karnawału owego, obywatelstwo powiatu K... bawiło się wybornie. W poście, bale kasytowe i wieczory tańcujące, zastąpiono rautami; kilku też wędrownych Lisztów i Olle-Bulów odwiedziło tę okolicę; menażerja zabawiła dni kilka w przejeździe; koniec końcem i post przeszedł szczęśliwie i świętowano wesoło pod pierwszemi promieniami wiosennego słońca.

W ciągu tej całej epoki, dwaj młodzi mieszkańcy Sitowa odwiedzali często modrzewiowy dworek majora a państwo i panny Szabliskie, przyjmowali te odwiedziny nader uprzejmie. Wprawdzie, matka Laury i jej posażna córeczka, nie zbyt wykwintnie traktowały Zygmunta, którego majątek wydawał się im mocno problematycznym i całe zajęte były Rafałem, oczekując co chwila stanowczego kroku ze strony świetnego konkurenta. Za to jednakże major i Marja, pokochali szczerze Zygmunta, każde po swojemu wszakże, nie zdając sobie sprawy z uczuć jakie w nich wzmagają codziennie szlachetny charakter i

(* Patrz Nr. 113, 121 i 122.)

gję, że wszelkie usiłowania w celu wywołania rozruchów nie dają nadziei powodzenia, a z drugiej, wszystkie mocarstwa opiekuńcze jednoznacznie zapewniły Serbji zupełną wolność wyboru księcia. W tym samym duchu rząd austriacki, uczynił za pomocą swego konsula jeneralnego oświadczenie w Belgradzie, chcąc niejako dowiedzieć, że nie miał udziału w knowaniach na jego odbywających się terytorjum, — knowaniach w których mieli udział, jak zapewniają, i niektórzy deputowani serbskiej narodowości na sejm węgierski, i któremi kierował, jak wspomnieliśmy powyżej, komitet w Neusatz. Wobec jednoznacznych oświadczeń mocarstw opiekuńczych, zapewniających wolny wybór księcia, dość nieprawdopodobną wydaje się wiadomość podana przez *Die Presse* z Paryża, jakoby Turcja była przeciwna wyborowi małoletniego księcia na tron, niby dla tego, aby uniknąć intrzyg i zakłóceń, mogących wyniknąć podczas rejencji.

I doniesienia *Patrie* o przygotowaniach we Włoszech do ruchu garybaldystowskiego, nie mają cechy wiarygodności, bo we Florencji nie o nich nie wiadano, a nawet Garibaldi, za radą pewnej dostojnej osoby, zaniechał zamiaru udania się do kąpieli w Monsummano, z kąd w roku zeszłym wyruszył na wyprawę do Rzymu, i kurację kąpielową odbywać będzie w Ischia. W Rzymie także nie miano zupełnie żadnej wiadomości o wspomnianych knowaniach i spodziewano się nawet amnestji politycznej w dniu jutrzejszym, jako w rocznicę wstąpienia Piusa IX na tron papieżki.

Sprawozdanie komisji budżetowej, złożone francuzkiemu ciału prawodawczemu, uwydatnia z naciskiem pokojowe położenie Europy i nieobecność wszelkich wojowniczych tajnych zamiarów. Uzbrojenia Francji są jedynie następstwem zupełnego przekształcenia środków zaczepnych i odpornych, Francja zaś nikomu nie grozi i nikogo się nieobawia i kraj, równie jak rząd, pragnie pokoju.

Angielska izba gmin przyjęła w trzecim odczycie bil p. Gladstona co do zawieszenia obsadzania beneficjów w Irlandji. Obawiają się jednak, aby bil ten nie został odrzucony w izbie lordów znaczną większością, którą przypuszczalnie obliczają na 100 głosów. — Według ostatnich wiadomości z Zouila, do 21 maja (2 czerwca), wszystkie wojska angielskie wsiadły na statki z wyjątkiem małego oddziału kawalerji. Naczelnym wódz, jen. Napier, miał odpłynąć z tamtąd 31 maja (12 czerwca).

czytawszy tajemniczy bilet swojego brata, zaniepokoił się z początku, lecz w kilka chwil wrócił do owa złota ufałość młodzieńcza — i chociaż przewidywał jakoweś niespodziewane i nieprzyjemne wypadki, siadł przeciw do stołu i rozkazał wydać śniadanie, zjadł je z ogromnym apetytem, choć także z jakąś dziwną, rzewną irytacją, która objawiała się w gestach i urywanych frazesach.

Co u czarta mogło zająć takiego? rzekł krajacę po tętny zraz pieczeni i kładąc go w usta. — Czyliżby Laura odrzuciła oświadczenie swojego konkurenta... Nie podobna — dodał przełknawszy następny kawałek. — A może Rafał, któremu nie brak chwil szaleństwa, poróżnił się z Szabllickimi — może i na mnie ich obraził? Bo i dla czegoż to ostrzeżenie w liście? O! — rzekł obracając kęs na talerzu, jeżeliś tak postąpił kochany mój braciszku, kwita z umowy! Odbieram moje prawa, porzucam incognito, które mnie już nudzić zaczyna i jadę natychmiast do Woli. A ty, moja droga, moja ubóstwiona Marjol! — zawołał rzewnie, podnosząc do góry na widoku rydz marynowany — ty musisz być moja! Przysięgam to na popioły mego ojca i twojej matki.

Te ostatnie wyrazy wymówił prawie ze łzami i... zjadł rydza. Szczęśliwa młodość!

Jeszcze nasz bohater nieskończył swojej, przepłatannej deklamacją, jak dzisiejsze koncerty, biesiady, gdy turkot powozu przed gankiem, oznajmił powrót Rafała.

Obadwaj młodzieńcy zbiegli się przed gankiem.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje ze Lwowa i Paryża.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Berlin, 19 (7) czerwca. Zamknięcie parlamentu przez króla nastąpi w sobotę.

Belgrad, 19 (7) czerwca. Ciągłe mają miejsce aresztowania; dymisjonowany senator Nenadowicz, został pociągnięty. Z śledztwa wynika, że spiskowi chcieli tylko wyzyskać Karagieorgiewiczów, i ci ostatni byli oszukani.

Paryż, 19 (7) czerwca. Dzienniki donoszą, że Risticz wyjeżdża z Milanem i liczną świtą w poniedziałek.

(Correspondenz Bureau.)

Wiadomości telegraficzne

* **Belgrad, 17 (5) czerwca.** (Ze źródła serbskiego). Według złożonego zeznania, wzięli udział w bezpośrednim morderstwie księcia: bracia Kosta Radovanowicz i aresztant Lazarz Maricz, z kilkoma innymi jeszcze aresztantami więzienia Topczider, jako pomocnikami Spisek kierowany był przez rodzinę Nenadowicza, na czele którego stał dyrektor więzienia Svetozor Nenadowicz. (Cor. Bür.)

* **Belgrad, 17 (5) czerwca.** Aresztowania nie ustają. Organ urzędowy pisze: Wszystkie mocarstwa poręczające pozostawiają Serbji zupełną swobodę w obsadzeniu tronu serbskiego. Rząd austriacki oświadczył także przez swego konsula jeneralnego, że Austria żywi przekonanie, iż Serbji pozostawioną być musi zupełna swoboda w uregulowaniu kwestji następstwa tronu. (Wolffs T. B.)

* **Belgrad, 17 (5) czerwca.** Włóścianie przywieźli tu dziś na trzech wozach indywidua podejrzane i oddali je w ręce władz; mają być przedsiębrane dalsze aresztowania. (Die Presse.)

* **Paryż, 17 (5) czerwca.** *Monitor* wieczorny donosi w swym przeglądzie tygodniowym, że cesarz i cesarzowa francuzów przesłali Najjaśniejszemu Cesarzowi ruskemu, w rocznicę zamachu skierowanego przeciw Jego Cesarskiej Mości, telegram, w którym wspominają o szczęśliwym ocaleniu Cesarza Aleksandra z tego niebezpieczeństwa. Cesarz Aleksander polecił ambasadorowi francuzkiemu w Petersburgu wynurzyć za to Jego podziękowanie. (Wolffs T. B.)

* **Paryż, 17 (5) czerwca.** W ciele prawodawczem rozdano dziś sprawozdanie z budżetu. Izba przyjęła następnie, 181 głosami przeciw 1, projekt do prawa w przedmiocie rozciągnięcia służby pocztowej zamorskiej do Indji i Japonji. — Cesarz przyzwołał dziś na

posiedzeniu rady ministerjalnej w Tuilerjach, poczem wrócił wieczorem do Fontainebleau. — Sprawozdanie z budżetu obejmuje proponowane oszczędności, które stały się niezbędnymi na skutek zredukowania pożyczki o 28 milionów. W sprawozdaniu tem powiedziano: Uzbrojenia dokonane przez rząd, pozbawione są wszelkiej ukrytej myśli wojowniczej; są one jedynie skutkiem całkowitego przewrotu, jak zaszedł w środkach obronnych i zaczepnych. Francja nie zagraża nikomu i nie obawia się nikogo. Tak kraj jak i rząd chcą utrzymania pokoju. Wszelkie wskazówki upoważniają do przekonania, że pokój nie zostanie naruszony. (Tamże.)

* **Paryż, 18 (6) czerwca.** *Monitor* ogłasza długi raport prefekta departamentu Sekwany Haussmanna o położeniu finansowem miasta Paryża, wypływającym z umowy zawartej z *Crédit foncier*. Raport oblicza środki, które będą rozporządzalne w r. 1870, na 30 milionów franków, których część będzie mogła być użyta na obniżenie podatków. Projekt prefekta departamentu Sekwany oświadcza się za uchwalaniem budżetu miasta Paryża przez ciało prawodawcze. (Tamże.)

* **Florencja, 17 (5) czerwca.** Izba deputowanych przyjęła na dzisiejszem posiedzeniu, 160 głosami przeciw 57, projekt do prawa w przedmiocie podwyższenia podatków stałych o jedną dziesiątą część. (Tamże.)

* **Florencja, 17 (5) czerwca.** *Corresp. italienne* powiada, że gabinet florencki otrzymał od wysokiej Porty, z powodu nominacji nowego gubernatora Libanu, te same komunikacje, jakie posłane zostały innym wielkim mocarstwom. (Cor. Hav. Bul.)

* **Praga, 17 (5) czerwca.** Czesi zamierzają podać cesarzowi, podczas jego pobytu w Pradze, w imieniu narodu, adres z prośbą o przywrócenie praw korony czeskiej. (Die Presse.)

* **Zagrzeb, 17 (5) czerwca.** Obaj mordercy, którzy zamordowali niedawno pocztylona pod Gradišką, zostali dziś w Nowej Gradisce rozstrzelani. (Tamże.)

* **Peszt, 16 (4) czerwca.** Księżę Napoleon przybył tu dziś o godzinie 8-ej min. 40 wieczorem i powitany został przez hr. Andrassy w debarkaderze statków parowych. Na cześć jego wywieszoną została flaga francuzka. Ludność wita go okrzykami „Eljen!” — Ojciec pogłoska, że kilku deputowanych serbskich jest zamieszanych do spisku belgradzkiego. (Cor. Hav. Bul.)

* **Berlin, 18 (6) czerwca.** Król pruski wyjedzie w niedzielę wieczorem do Hanoweru i zabawi tam przez poniedziałek i wtorek; następnie uda się on we środę do Kasselu i Moguncji na przegląd wojsk, potem zaś do Worms i wróci tu w piątek. (Tamże.)

* **Sztutgard, 17 (5) czerwca.** *Staatsanzeiger* oświadcza się przeciw programowi podanemu przez *Beobachter'a* i zależącemu na utworzeniu rzeczypolitej południowo-zachodnio-niemieckiej. (Tamże.)

* **Londyn, 17 (5) czerwca.** Podług otrzymanych tu wiadomości z Zulla z 5-go b m., wszystkie wojska, które brały udział w wyprawie abisyńskiej, wsiadły 2 czerwca na statki; pozostał tam jeszcze jedynie niewielki oddział jazdy. Wyjazd jen. Napier'a miał nastąpić 12-go czerwca. (Tamże.)

— Co to ma znaczyć, Rafale?

— Ach! Jesteś więc w domu jeszcze. Niech będą dzięki opatrności! Przekłete zmiany, mój drogi Zygmuncie.

— No! mówże — przerażasz mnie...

— Tu nie mogę — mógłby nas podsłuchać który z tych bałwanów. Hej służba! odjechać z powozem. Pójdź Zygmuncie!

Gdy dwaj cioteczni bracia zamknęli się w pokoju Zygmunta, Rafał rzekł poważnie:

— Czy wiesz mój kochany braciszku, że zaledwie uniknąłem wielkiego nieszczęścia... że jutro, po jutrze, gdybym się był oświadczył formalnie rodzicom panny, że byłoby już bez ratunku? Co powiesz na to?

— Nic, dopóki mnie nie raczysz objaśnić, o co idzie, odpowiedział sucho Zygmuntem.

— Natychmiast. Dowiedz się więc, że dzisiaj z rana, podczas twojej nieobecności, odebrałem z Warszawy list uwiadamiający mnie najdokładniej, że owe dwa kroć sto tysięcy, które ciocia prezesowa złożyła w depozycie u bankiera S. dla panny Laury, ulotniły się przed dwoma już tygodniami, pod czas kryzy finansowej, i że ów zbankrutowany dom handlowy, zaledwie piętnaście za sto wypłaci swoim wierzycielom. Cóż, czy nie piękne wiadomości?

— I to wszystko? zapytał zdziwiony Zygmuntem.

— A czegoż jeszcze chcesz u diabła! Myślałeś może że oprócz tego, skazano mnie na galery — zawołał oburzony Rafał.

Zygmuntem rozśmiał się serdecznie.

— No, proszę! On się śmieje! I cóż tak wesołego znajdujesz w tym wypadku?

— Pociesz się, drogi Rafale — rzekł Zygmuntem przybierając wymuszoną powagę. — Cóż chcesz, mój bracie... Wprawdzie, ta okoliczność burzy twoje marzenia o bogatym małżeństwie i o dziedzictwie Sitowa — lecz zostają ci jeszcze: dostateczny majątek osobisty i śliczna panna z szlacheckim posagiem.

— Idź do licha z twoją filozofią! Dobrze tobie mówić, lecz ja nie myślę bawić się w parę synogarlic z panną Laurą, która zresztą, posiada zbyt wytworne gusta na swój posag zlikwidowany tak nisko. Dla tego też, odrazu wszystko zerwałem.

— Nieszczęśliwy! Cóżes uczynić?

— Ba! ba! Nie lękaj się. Myślisz może żeż zjechał przed dwór majora i przybił tam na drzwiach afisz wyjaśniający mój zawód i rejteradę. Uspokój się... postąpiłem sobie stanowczo, lecz zrzęcznie i przyzwoicie.

— Mówże jak? Doprawdy, włosy powstają mi z przerażenia.

— Pojmujesz braciszku, że odebrawszy takie śniadanie pocztą, najprzód zdziwiłem się bardzo i zmarawiłem wście, gdyż bądź co bądź, Laura ma profil grecki, a toż Dżany polującej — właśnie jej to wczoraj powiedział — niestety!

— Ale odchodzisz od przedmiotu.

— Prawda — Otóż, następnie szukałem ciebie, chcąc naradzić się wspólnie, lecz gdy mi powiedziano żeś

* **Londyn, 18 (6) czerwca.** Z Nowego-Jorku donoszą, że senat przyjął prawo z mocy którego mają być uważane za ważne zawarte przez rząd kontraktów, w których zawarowaną została wypłata w złocie. (Tamże).

* **Liverpool, 17 (5) czerwca.** Według wiadomości z Nowego-Jorku z 6-go b. m., p. Mac Culloch zabronił wyprowadzenia z portu Nowego Orleanu dwóch statków pancernych *Ocata* i *Catawba*, gdyż statki te przeznaczone są do sprzedaży rządowi peruwiańskiemu. — Obiega pogłoska, że fenjeni gromadzą się w Saint-Albans i Malone. (Cor. Huw. Bul)

* **(Jarmark wełniany).** Wczoraj na placu wełnianego jarmarku, przeważono wełny pudów 1,937 funtów 22, co poprzednią cyfrę ogólnego dowozu podnosi na pudów 42,686 funtów 21. W cenach prawie żadne nie zaszły zmiany, dopelnione atoli zakupy znacznie zmniejszyły zapasy wełny jarmarcznej. Kupcom i fabrykantom krajowym sprzedano około 1,400 centnarów. Zachert z Supraśla kupił centnarów 300, zagraniczni jeszcze większą ilość na tyli. Freind z Wrocławia kupił centnarów 400. Haber i Henczlowie z tegoż miasta pudów 900. Jedna partja wełny wysoko poprawnej i pięknie mytej, sprzedana została po cenie stosunkowo dosyć wysokiej, to jest po 112 talarów za centnar. Dzisiaj jako w sobotę, tudzież ostatni dzień działania wagi, ruch handlowy ustał i tegoroczny jarmark za skończony uważać należy. W ostatecznym sprawozdaniu całego jarmarku, postaramy się nie za długo przedstawić zogółowane rezultaty i zestawie je dla porównania z rezultatami zeszłorocznego jarmarku.

* **(Stan sanitarny m. Radomia i jego okolic w maju r. b.).** Czytamy w *Dzien. guber. radomskim*: Prześliczna pogoda, jaką mieliśmy w maju, przyczyniła się do tego, że wszelkie katary i rozdrażnienia oskrzeli znacznie zmniejszyły się; lecz za to katary żołądkowe i kiszkowe poczęły pojawiać się częściej, nie tylko u dzieci, lecz nawet u ludzi dorosłych. Miejscowe zapalenie płuc w ogólności (pneumonia, pleuritis, pleuro-pneumonia) wydarzało się rzadziej niż w kwietniu. Cierpienia reumatyczne muszkułów i samych stawów, nie przestawały panować. *Febris intermittens* przybiera formę odrębną, i zespalać się to z łamaniem w kościach, to z bólem głowy, staje się bardzo uporczywą. Tyfus i gorączki tyfoidalne nie zwiększają się pod względem liczebny, tyfoidalne zaś przypadłości mózgu i jego tkanek, jak również organów piersiowych i wewnętrzności brzusznych nie grożą niebezpieczeństwem. Ostre wysypki nie są spostrzegane, lecz za to rozdrażnienie skóry na kształt róży (Er. bullosum) u osób delikatnej kompleksji, wydarza się sporadycznie (2 wypadki). — Między zwierzętami domowymi, mianowicie zaś pomiędzy bydłem rogatym, pojawia się karbunkul sporadyczny.

* **(Wypadek miejski).** Bogumiła Mirosławska, pod N. 289 zamieszkała, z własnych funduszków u-

już wyszedł na twoją ulubioną włóczęgę po lasach romantycznych... powziąłem wyborne postanowienie, — kazałem ją rzucić i pojechałem do reagenta.

— Do pana Melchjora? Zmatwiłeś go pewnie...

— Przeciwnie, był zachwycony wiadomością o bankructwie Laury. Zresztą, nie mogłem zwrócić się gdzie indziej. P. Melchjor sam jeden tylko w tej okolicy zna istotny testament naszej ciotki; a ponieważ jak ci wiadomo, dawniej już musiałem go wtajemniczyć w naszą sekretną umowę i ponieważ nawet zainteresowałem.. jego dyskrecję w tej sprawie, przeto...

— Cóż więc?

W tej chwili drzwi pokoju uchylły się i ukazał się w nich rzadca Sitowa z papierami w ręku.

— Zaczekaj pan moment — zająz będą gotów, rzekł Rafał — i odwiódszy Zygmunta w głąb pokoju, dokończył mu po cichu opowiadania o swojej wizycie u reagenta.

Na ostatnie słowa Rafała, Zygmunt zarumienił się gwałtownie — odskoczył od niego i zapytał żywo:

— I on pojechał do Woli?

— Naturalnie!

— Dzisiaj?

— Bał sam go wyprawilem natychmiast.

— A mój Boże! Cóż oni tam pomyslą o nas... Hej! konia natychmiast — i wybiegł z pokoju zostawwszy Rafała zdumionego wielce.

— Czego pan chcesz? zapytał rzadca, który stał jak na szpilkach, pod czas tej konfidencjonalnej sceny.

— Przyniosłem jaśnie wielmożnemu panu wykaz czynszów z Diwałowa.

— Daj mi Jan pokój! Zostaw to do jutra. A jutro, dodał sam do siebie, będziesz miał innego dziedzica. (d. c. n.)

trzymająca się, w wieku lat 62, w dniu wczorajszym nagłe zmarła. Zwłoki jej zabezpieczono na miejscu do zejścia sądu, a niezależnie od tego przez policję zarządzono dochodzenie.

* **Kursa monet zagranicznych w Warszawie.**

Za talar wczoraj rsr. 1 kop. 10 dziś rsr. 1 kop. 10.
Za frank " " — " 28 1/2 " " — " 28 1/2.
Za złoty reń. " " — " 64 " " — " 64.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* **(Rozdanie nagród).** *Jour. de St. Pet.* donosi: „Dnia 31-go maja, Najjaśniejsza Cesarzowa rozdawała własnoręcznie w Carskim Siole cyfry, oraz medale złote i srebrne, najbardziej odznaczającym się uczeniem instytutów petersburskich, zostających pod Najdostojniejszą opieką Jej Cesarzowskiej Mości. Uczennice te, po ukończeniu kursu nauk, opuszczają pomienione zakłady.

* **(Ofiary).** Do przybocznej kancelarii Jej Cesarzowskiej Wysokości Wielkiej Księżnej Cesarzowiczowej, po dzień 3 czerwca, wpłynęło ofiar na rzecz mieszkańców niektórych gubernij dotkniętych nieurodzajem, 1,346,782 r. 88 3/4 k. (*Rus. Inw.*)

* **(Ustawa kolei żelaznej moskiewsko-jarosławskiej).** Według doniesienia gazety *Moskwa* z d. 29 maja, przejrzała została w komitecie ministrów, i jak słyhać, zatwierdzona bez zmian.

* **(Sprzedaż dóbr).** *Wil. Wiest.* z dnia 12-go marca r. b., podaje następujące szczególne ogłoszenie: W gubernji witebskiej powiecie lueyńskim, sprzedane będą z licytacji dobra hrabiego Timana, na satysfakcję długów prywatnych i zaległości skarbowych; dobra te zwane Timance, obejmują 2,604 des. gruntów i oszacowane są na 10,000 rs. Prywatne długi hrabiego wynoszą 315,143 rs., a zaległości skarbowe 32,623 rs., w których mieści się pożyczka petersburskiej kasy cesarzędności w sumie 20,000 rs. Dziwić się wypada, jakim sposobem rząd gubernjalny udzielił hrabiemu Timanowi świadectwo do pozyskania pożyczki 20,000 rs. na dobra Timance, obciążone licznymi długami prywatnymi i zaległościami skarbowymi.

* **(Nabożeństwo żałobne).** *Mosk. Wied.* donoszą, że 4 czerwca, o godz. 10 z rana, miało się odbyć w Moskwie w cerkwi Siergjusza, żałobne nabożeństwo za duszę zabitego księcia Michała Serbskiego.

* **(Jubileusz Pałackiego w Pradze).** W kronice gazety *Golda*, między innymi, czytamy: Jubileusz historjografa czeskiego w Pradze, zaszczytliwie obecnością swoją rosjanie, przybyli z Petersburga, w tej liczbie deputowany członek komitetu petersburskiego komitetu słowiańskiego, p. Boczkarew, który przywiózł jubilatowi wspólny album malachitowy z cyfrą złotą F. P. umieszczoną na przedniej okładce w złotym wieńcu. Album to obejmuje przeszło 200 fotografii różnych działaczy ruskich, między którymi patriarcha słowiański ma licznych wielbicieli. Uniwersytet tutejszy przesłał Pałackiemu następujące powinszowanie: „Cesarzsko-petersburski uniwersytet, wysoko ceniąc naukowe i publiczne zasługi szanownego członka swego doktora Franciszka Pałackiego, pierwszego współczesnego pisarza czeskiego, autora historji narodu swego, serdecznie winszuję mu pięćdziesięcioletniej rocznicy literackiej jego działalności, która wzbogaciła słowian utworami, szacownymi dla nauki i dla uczucia narodowego“. Podpisali: rektor, dziekani, profesrowie i docenci.

* **(Sprostowanie).** *Journal de St. Petersburg.* z 4 (16) czerwca zamieszcza co następuje: „Wydawnictwo pisma *Correspondance du Nord Est* mogło być ustanie, ponieważ *Journ. des Débats* tak przejął się jego ideami, że obecnie może go zastąpić. W *Journal des Débats* z 31 maja (12 czerwca) czytamy: „Telegram z Belgradu z dnia wczorajszego, zawiadamia nas o napaści na księcia Michała, podczas przechadzki jego w parku Topczidere. Raniony kilkoma wystrzałami z rewolweru, ksiądz umarł wieczorem. Mówią, że mordercami są trzej tracia, z których jeden został ujęty, a dwóm udało się uciec. Telegram nie podaje dalszych szczegółów o tem morderstwie, które, wnosząc ze wszystkiego, spowodowane było przez pobudki polityczne. Rzeczywiście wiadomo, że ksiądz nie zbyt dobrze był usposobiony do idei, jakie słowiańska propaganda starała się rozpowszechnić w Serbji.“ Inzynuacja zbyt tu jest jasna. Do takiej roli zeszłego dziennik, który tak długo i gorliwie zachowywał swą godność i którego słowa, w liczbie innych, godnych uwagi jego zalet, powstała dzięki poważnemu charakterowi podawanych przezń wiadomości i przyzwyczajeniu rozpraw. Obecnie *Journ. des Déb.*, widocznie zaczyna współzawodniczyć z organami prasy, nieczem nie pogardzającymi dla zasłokojem swych na-

miętności i przejmującego je nierozsądnego gniewu. Nie wiadome mu są powody, jakimi kierowali się mordercy księcia, a jednak zaraz obwinia ścigający go zły duch, — panslawizm, to jest ruski wpływ, ponieważ w języku *Journ. des Déb.* wpływ ruski nazywa się „panslawizmem.“ Wspominamy o tem obwinieniu nie z zamiarem prostowania go — należy bowiem do liczby zarzutów godnych pogardy; lecz wspominając o niem, chcemy tylko wyrazić ubolewanie co do tej drogi, po jakiej zaczął postępować *Journ. des Déb.*, i wykazać jego wyrzeczenie się tradycji godnych poszanowania. Zabójstwo księcia Michała, wywołało we wszystkich rosjanach uczucie energicznego potępienia, i śmierć księcia wzbudziła we wszystkich współubolewanie. Napróżno *Journ. des Déb.* usiłowałby odszukać w ruskich gazetach najmniejszy ślad wrażenia, które mogłyby służyć dla niego choć za wskazówkę dowodu na potwierdzenie smutnego rozumowania, zawartego w wyżej przytoczonych jego słowach. Zresztą, jakie są te „idee, które panslawistyczna propaganda rozpowszechnia w Serbji,“ i dla których ksiądz Michał nie okazywał zbyt dobrego usposobienia? *Journal des Débats* mniema, że to jest wiadomem. Ale my nic o tem nie wiemy. Czy udzieli nam w tym przedmiocie objaśnienia? Prawdopodobnie w tym wypadku, *Journ. des Débats* będzie się opierał na powadze *Corresp. du Nord Est.* Wartość zaś tej powagi wszystkim jest wiadoma i nie potrzeba o niej rozprzestrzeniać się.

Turcja i ziemie sławiańskie.

* **(Wypadki serbskie).** Korespondent z Belgradu pisze do dziennika *Narod. Listy* pod 12 czerwca: „Jeżeli kto nie widział całego narodu pogrążonego w najgłębszy smutek, to może teraz w Belgradzie powziąć o tem wyobrażenie. Wszędzie panuje grobowa cisza; z okien powiewają czarne flagi; wszyscy są zasmuceni. Księcia Michała czcił cały naród serbski, nawet przeciwnicy jego rządów szanowali go, i dla tego wszyscy rozdrażnieni są do najwyższego stopnia przez haniebną zbrodnię, której ofiarą stał się ksiądz. Dotychczas aresztowano 12 uczestników przestępstwa, w liczbie których znajdują się jeden oficer austriacki. U jednego z aresztowanych znaleziono proklamację w rodzaju okólnika do wszystkich prefektów z fałszywym podpisem Nikoły Christicza. Komisja śledcza do tej sprawy wkrótce ogłosi sprawozdanie; natenczas pospieszę zawiadomić was o wszystkim ciekawszem. Wczoraj pochowano Ankę Obrenowicz, która otrzymała cztery czy pięć ran. Tysiące ludu towarzyszyło jej zwłokom; wszystkie stany, wszystkie klasy ludności miały swych przedstawicieli. Z wewnętrznych miast codziennie przybywają do Belgradu deputacje. Tu zachowywany jest nadzwyczajny porządek. Skupczyna będzie się składała z potrójnej liczby zwykłych deputowanych, jak tego wymaga ustawa organiczna; zatem wszystkich deputowanych będzie 504. O ile teraz można sądzić, następcą tronu będzie znów ogłoszony Obrenowicz, mianowicie Milan, wychowywujący się w Paryżu. Przynajmniej takie znaczenie mają liczne telegramy codziennie otrzymywane przez rząd tymczasowy. Ci panowie, którzy liczyli, że po nagłej śmierci księcia, w Serbji wybuchnie zaburzenie i nastąpi bezrząd, — głęboko się pomylił.“ Wiedeński korespondent tegoż czeskiego dziennika pisze pod 11 m. b. m.: Morderstwo księcia serbskiego, sprawiło niezwykle zamieszanie w kołach dyplomatycznych, a szczególnie w ambasadzie francuskiej. Podróż księcia Napoleona na południe została odłożona. Dotąd trudno puszczać się na jakiegokolwiek rozumowania; nie wiemy nic pewnego o tem co robi się w Konstantynopolu. Telegramy które rozniosły po świecie straszną wieść pochodzą z Zemlina; Belgrad jest zamknięty i otoczony ścisłym kordonem.“ Co się tyczy wiadomości o powołaniu młodego Milana na tron ksiądz, potwierdzony przez *Wanderera* i *Zukunft.* to dziennik który pierwszy ją podał, powołuje się na telegram prywatny. W ogóle o następstwie tronu serbskiego, niepodobna dotąd powiedzieć nic pewnego, albowiem tylko skupczyna ma prawo wybrać księcia i przytem serba, prawosławnego.

* **(Stan rzeczy w Serbji).** Ufność, z jaką spoglądają powszechnie na bieg wypadków Serbji, zwłaszcza że rząd tymczasowy dał w chwilach krytycznych pierwszego zamieszania dowody chwalebne wytrwałości i energii, zostaje obecnie nieco poniekąd zachwiana w sposób nieprzyjemny z powodu otrzymanej przez biuro telegraficzne austriackie wiadomości z Belgradu, że stronnictwa małocontentów zaczynają już poruszać się w sposób widoczny, i że nawet agitacja ich nie jest, jak się zdaje, bez skutków. Fakt agitacji przeciw rządowi tymczasowemu nie może zresztą zadziwiać, albowiem zaczyna stopniowo przemagać przekonanie, że powody polityczne były po-

budką do zamordowania księcia Michała, albowiem wiadomo, że przeciwnicy księcia byli oddawna już formalnie uorganizowani i posiadali w Nowym Sadzie, na terytorium austriackim, swój komitet kierujący; aresztowanie przeto kilkunastu osób podejrzanych, nie dotknęło bynajmniej wszystkich współwinnych, tak, iż nawet powinno się wydawać poniekąd dziwnem, gdyby stronnictwo, które dopuściło zbrodnię zamordowania księcia, nie robiło jakichkolwiek usiłowań dla wyciągnięcia dla siebie spodziewanej korzyści z popełnionego czynu niecnego. Obecnie przeto chodzi głównie o to, czy rząd tymczasowy będzie mógł rozwinąć siłę niezbędną dla zapobieżenia wszelkiemu gwałtownemu uprzedzeniu uchwały zgromadzenia narodowego. Uległość, z jaką armja i przemagająca część ludności słuchała dotąd rozporządzeń rządu tymczasowego, może posłużyć pod pewnym względem za rękojmię spokojnego przebiegu kwestji na dobie będącej; lecz historia krajów południowo-wschodnich Europy przedstawia tak liczne przykłady nagłych zmian w usposobieniu ludności, że nie jest niemożliwym wypadek przeciwny; w każdym zaś razie, na skutek ostatnich wiadomości, Europa śledzić będzie ze spotęgowaną bacnością dalszy rozwój wypadków nad dolnym Dunajem. (Nordd. A. Z.)

* (Oświadczenie gazety rządowej serbskiej). *Narodni Listy*, wspominając o urzędowym obwinianiu Aleksandra Karageorgiewicza, piszą: „W każdym razie Aleksander Karageorgiewicz powinienby obecnie odpowiedzieć na oświadczenie gazety rządowej serbskiej, która uważa go za winnego spisku i zamordowania księcia Michała. Oczekiwać będziemy z niecierpliwością rychłej z jego strony odpowiedzi, albowiem zarzut jest bardzo ciężki i zbrodnia podobna pociąga za sobą karę oznaczoną w najsurowszych artykułach kodeksu kryminalnego, przyjętego przez cały świat.”

* (Franko-pasza). Piszą z Konstantynopola, że Franko-pasza, nowo-mianowany generał-gubernator Libanu, przyjęty na prywatnym posłuchaniu od sułtana, miał odjechać dnia 14 czerwca do Bejrutu. Franko-pasza, który jest katolikiem, po objęciu swojej posady i zwiedzeniu różnych okręgów górskich, uda się, jak mówią, do Rzymu dla odwiedzenia ojca św. (La Patr.)

* (Dom sierot). Z inicjatywy sułtana otwartą została składka na zbudowanie domu sierot dla sześciuset dzieci obojej płci. Sułtan nietylko przychylił się znaczną sumą do tej składki, ale jeszcze ofiarował obszerny plac, na którym wznieść się ma dom sierot. W roku zeszłym jak wiadomo, sułtan upoważnił do założenia kolegium, w którym nauka udzielaną była według programu rządowej nauki we Francji; obecnie donoszą, że rząd turecki zajmuje się założeniem szkoły mieszanej sztuk i rzemiosł, która otwarta będzie dla wszystkich młodych ludzi bez różnicy religji i narodowości. (La Fr.)

* (Konwencja). Niektóre dzienniki powtórzyły za *Liberté*, że Porta zawarła z ambasadorem francuskim konwencję, nadającą cudzoziemcom prawo posiadania nieruchomości w Turcji. Dziennik *La Turquie* z d. 10 czerwca donosi w istocie, że protokół nadający cudzoziemcom prawo posiadania własności, podpisany został przez Fuad-paszę i p. Bourée, ambasadora francuskiego w Konstantynopolu. (La Fr.)

Austria i Ziemia słowiańska

* (Kwestja serbska. — Rada państwa.) *Wiedeń, 16 czerwca.* Jakkolwiek wiadomości z Belgradu mają dotąd stałe charakter ze wszech miar spokojający, pomimo to publicystyka tutejsza robiłaby rozbrat ze znaczną dozą sceptyzmu, jakim odznaczają się zwykle jej rozumowania, gdyby pisma wiedeńskie nie wynurzały od czasu do czasu obawy, czy spokojność w Belgradzie nie jest tylko powierzchowną i czy nie nadejdą niespodziewanie wiadomości o zamachu stronnictwa Karageorgiewicza lub jakiego innego pretendenta. Zdaje się atoli, że sfery rządowe nie okazują się na teraz skłonni do podzielenia tych obaw; ufność, z jaką te sfery spoglądają na Serbję, pochodzi z tego faktu, że wszystkie wielkie mocarstwa zgadzają się pomiędzy sobą w zupełności co do zasady niemieszania się do kwestji następstwa tronu serbskiego. — Obie izby rady państwa odbywały w ciągu ostatnich dni bardzo pilnie swe posiedzenia, lecz rozprawy, które toczyły się na takowych, pozbawione są wszelkiego ogólniejszego interesu. Uchwały tegorocznej długiej sesji nabywają stopniowo moc praw obowiązujących i rządowa *Wiener Ztg.* ogłasza prawie codziennie po kilka praw, uchwalonych podczas teraźniejszej wiosny. (Nordd. A. Z.)

* (Izba panów). *Wiedeń, 17 czerwca.* Na dzisiejszym posiedzeniu izby panów przyjęty został projekt do prawa w przedmiocie dróg żelaznych, z poprawką, przeciw której rząd powstawał i która stano-

wi, że towarzystwa dróg żelaznych, w razie obniżenia przez rząd taryfy opłat, mają być wynagradzane podług przepisów kodeksu cywilnego. Przyjęte zostało również prawo obejmujące, przepisy, mające na celu zapobieganie kłesce zarazy na bydło. (Wolffs T. B.)

* (Ministerstwo węgierskie). Depesza telegraficzna, która podała krótką wiadomość o pogrzebie księcia Michała serbskiego, obejmowała wzmiankę, że na tej smutnej uroczystości hr. Zichy reprezentował urzędowo ministerstwo węgierskie. Do czasu otrzymania dokładniejszych szczegółów, przypuszczać należy, że wzmianka ta jest błędna, albowiem ministerstwo węgierskie nie posiada bynajmniej atrybucji dyplomatycznej, a zatem nie ma prawa być reprezentowanym pod jakimkolwiek bądź tytułem przy którym z dworów zagranicznych. Jest to prerogatywa, należąca do samego tylko ministerstwa ogólnopństwowego w Wiedniu. Jeżeli Węgry przywłaszczą sobie tę prerogatywę, po pozbawieniu ministerstwa ogólnego tyłu innych atrybucji, coż pozostanie w takim razie temu nieszczęśliwemu ministerstwu, stanowiącemu jedną z ostatnich oznak widocznych jedności monarchji austriackiej? (Nord.)

* (Książę Napoleon). *Narodni Listy* donoszą pod datą 16-go czerwca: „Wczoraj zrana książę Napoleon opuścił Pragę. Udał się on drogą żelazną na Brzeclaw (a zatem drogą pilzneńską?), ażeby zrobić ztamtąd wycieczkę do Lednicy, gdzie znajdują się przeszliczne i słynne ogrody księcia Lichtensteina. Na Bahnhofie prażskim odprowadzał księcia tylko burmistrz prażski Dr. Klaudy...”

* (Podróż k. Napoleona. — Sejm węgierski). *Peszt, 17 czerwca.* Ks. Napoleon odjedzie w piątek do Mezohogyes, ztamtąd do dóbr Hatzfelda Czekonicz, potem do Bazar, Bakaresztu i Konstantynopola. — W dalszym ciągu posiedzenia izby niższej przy ogólnych rozprawach nad projektami do prawa o podatkach niestałych, przemawiali hr. Zichy, Tisza i Vlav za temi projektami, Czanady zaś przeciwko nim. Przy głosowaniu przyjęto wszystkie prawa za przedmiot rozpraw szczegółowych. Przeciwko temu głosowała skrajna lewa.

Prusy i Niemcy.

* (Parlament północno-niemiecki). *Berlin, 17 czerwca.* Parlament północno-niemiecki uchwalił dziś budżet, ustanawiający dochody i wydatki związku północno-niemieckiego na 77,701,135 talarów. Na temże posiedzeniu, p. Delbrück, prezes kancelarii związkowej, przyrzekł złożyć wkrótce projekt do prawa w przedmiocie udzielania opieki emigrantom. (Cor. H. B.)

* (Mowa j. n. Moltke). Piszą z Berlina do *Ajencji Hawasa*, że tam obecnie na porządku dziennym stoi mowa generała Moltke wypowiedziana na sejmie. Mówca ten motywował prawo co do zarządzania pożyczką na marynarkę, koniecznością, ażeby w środku Europy było jedno wielkie mocarstwo wojskowe zdolne oprzeć się innym, i ażeby tem mocarstwem były Niemcy. Egzystencję takiego mocarstwa uważa generał Moltke za rękojmię utrzymania pokoju. Do ogólnego rozbrojenia, któreby otrzymano w drodze układów międzynarodowych, mówca nie przywiązuje zbyt wielkiego zaufania. Uwagi generała Moltke mogą być bardzo słuszne, ale mają one przynajmniej tę załugę, że wystawiają w pełnym świetle ambicję Prus, chcących stać się pierwszorzędnym mocarstwem morskim, ambicję oddawna żywną, której Szlezwig i Hanower stały się ofiarą. Dodać jeszcze należy, że nowy budżet dla marynarki w roku 1869 zakomunikowany parlamentowi, wynosi 8,600,000 talarów. (La Fr.)

Francja

* (P. Risticz). *Paryż, 17 czerwca.* P. Risticz wysłany został przez rząd tymczasowy serbski do Paryża, dla złożenia w ręce młodego księcia Milana adresów ludności serbskiej, zapewniających mu następstwo pr. Michała III na tron Serbji. P. Risticz przybył wczoraj do Paryża, gdzie, jak sądzą, zaczeka dla odwiezienia młodego księcia do Belgradu, aż zgromadzenie narodowe serbskie się zbierze i potwierdzi życzenia ludności. (La Fr.)

Włochy i Rzym.

* (Garibaldi. — Amnestja). Korespondencja z Florencji do *Deutsche Correspondenz*, które to pismo zaczęło wychodzić niedawno w Paryżu, zapewnia stanowczo, że Garibaldi uda się tego lata do wód w Ischia. Wiadomo, że zamierzał on z początku udać się do wód w Monsummano, tuż przy granicy państwa kościelnego, zkad przedsiębrał on w roku zeszłym wyprawę do Rzymu; lecz na skutek rad udzielonych mu przez wysoko położoną osobistość, Garibaldi zaniechał ten zamiar. — W Rzymie także nie żywią wcale obawy, ażeby wznowione zostały przedsięwzięcia rewolucyjne, zapowiadają bowiem, że w

dnia 21-m b. m., jako w rocznicę wstąpienia papieża na tron, ogłoszoną będzie amnestja dla więźniów politycznych. (Nordd. A. Z.)

* (Obowiązkowe wychowanie). W tych dniach senat florencki rozstrzygał kwestję kar, które miały być dodane do obowiązkowego wychowania. Porządkiem dziennym senat odrzucił projekt usankcjonowania kar do obowiązkowego nałożonego na rodziców prawem 1859 r., posyłania dzieci do szkoły. Za główną przyczynę dla poparcia tego porządku dziennego senat podał, że w towarzystwach nowoczesnych, pragnących wolności cywilnych i politycznych, trudno byłoby wprowadzić zwyczaj wychowania obowiązkowego z pomocą kar. (La Fr.)

* (Sprawy Sycylii). *Union* podaje korespondencję z Florencji, przedstawiającą stan rzeczy w Sycylii w groźnym świetle. Dnia 12 czerwca, kilka telegramów doniosło o burzliwych zbiegowiskach. Generał Medici miał tam dotąd jak najspieszniej odjechać, otrzymawszy naglące wezwanie od ministra spraw wewnętrznych. Generał ten mianowany także prefektem Palermo, ma objąć całą władzę cywilną i wojskową. Mówią, że wiezie on z sobą dekret zaprowadzenia najprzód w mieście Palermo stanu oblężenia we wszystkich miejscowościach, w którychby wybuchły groźne rozruchy. (La Fr.)

Anglja.

* (Izba gmin). P. Disraeli stara się niezmorowanie o rychłe zamknięcie sesji parlamentarnej; uzyskał on obecnie od izby gmin, że będzie ona odbywać po dwa posiedzenia codziennie, jedno od godziny drugiej po południu do siódmej wieczorem, drugie zaś od godziny dziewiętej wieczorem; to ostatnie posiedzenie trwać będzie przez część nocy. Pomimo takiej działalności, wątpić należy, ażeby posiedzenia parlamentu mogły być zamknięte przed połową lipca. (Nord.)

* (Obawy o urodzaje). Do niezbyt pocieszających widoków politycznych, przyłączyły się jeszcze obecnie obawy na polu ekonomji narodowej, albowiem brak deszczu w Anglji daje do przewidywania złe zbiory zboża. (Nordd. A. Z.)

Ameryka.

* (Kolonia karna.) Jedna z gazet amerykańskich podaje następujący opis wyspy Dry Tortugas, tej kolonii karnej w Stanach Zjednoczonych: „Dry Tortugas! Któż nie zdradzi na wzmiankę o tej strasznej wyspie? Czem jest dla francuzów Cayenne i dla hiszpanów Fernando-Po, tem samem jest dla wolnych amerykan wyspa Dry Tortugas, położona koło południowej kończyny Florydy. Jest to miejsce wygnania w najstraszniejszym tego wyrazu znaczeniu; jest to skała koralowa, mała, bezładna, goła, nie posiadająca ani jednego drzewa, ani jednego źródła; kilka baraków dla skazanych i dla pilnujących ich żołnierzy—oto jedyne znaki życia na tem wygnaniu. Budynki te wyglądają smutnie na gołej skale. Słońce palące, podzwrotnikowe, rzuca z roku na rok swe promienie na nieszczęśliwych skazanych, otoczonych morzem i wiodących smutne życie, zdala od wszelkiego stworzenia ludzkiego. Żółta gorączka i inne epidemie nawiedzają nieustannie wyspę. Na Dry Tortugasie nie mogą mieszkać nawet zwierzęta, lecz ludzie wybrali go na mieszkanie, dla sprawienia męczarni sobie i innym. Wolni republikanie, nie zdrzeli na myśl wybrania takiego miejsca na wygnanie dla również wolnych republikanów.” (Nordd. A. Z.)

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 3 (15) czerwca.

Procesja Bożego Ciała (ruska). — Zagranica o finansach austriackich. — Dzieło dra Hüppe o konstytucji polskiej. — Wyścigi konne i zjazd delegatów towarzystwa kredytowego.

Wczoraj odprawiano we Lwowie z wielką pompą procesję Bożego Ciała u rusinów, co się z obrzędem ich zupełnie nie zgadzają, gdyż rusini ani uroczystości tej nigdy nie odprawiali, ani też z czysto religijnych pobudek obecnie nie odprawia, ponieważ procesja Bożego Ciała u rusinów jest jedynie płodem s. p. na pół zlatinizowanego Towarnickiego, który mając pod dostatkiem różnych obrazów, namówił ówczesnego biskupa do tego, ażeby tę uroczystość również z polakami odprawiać, do czego obrazy i ubrania dostarczył. Stało się zadość jego woli i rusini do dziś dnia odprawiają tę procesję, wcale niezgadającą się z ich obrzędem.

Uchwały rady państwa w sprawach finansowych, wywarły za granicą, a szczególnie we Francji, nader przykre wrażenie, co można wnioskować z dzienników francuskich, gdyż już i *Monitor* oświadcza z ubolewaniem, że uchwały te pociągną dla kredytu austriackiego państwa, bardzo smutne następstwa.

Dr. Hüppe w Berlinie, wydał obecnie dzieło o konstytucji polskiej. Dzieło to obrobione całkiem bez-

stronnie, z filozoficznego i prawnego stanowiska, opiera się wyłącznie na kodeksach i aktach polskich dotąd nieznanach, a jako takie wart jest wspomnienia.

Za dni kilka, to jest 6, 8 i 10 (18, 20 i 22) b. m., nastąpią na błoniach janowskich wyścigi konne, na które już obecnie, jak niemniej na walne zgromadzenie delegatów towarzystwa kredytowego, licznie się zjeżdżają.

Lwów, 15 czerwca.

Towarzystwo narodowo-demokratyczne — Misja Smolki i zaprzeczenia prasy galicyjsko-polskiej. — Dla czego książę Napoleon nie przyjedzie do Lwowa. — Burda tarnopolska.

Jak przewidywałem, utworzenie się towarzystwa narodowo-demokratycznego wywołało już walkę, która niezawodnie większe przybierze rozmiary. Dotąd spierają się głównie o potrzebę tego stowarzyszenia. Po jednej stronie stoi *Czas* w spółce z *Narodówką* przeciw stowarzyszeniu, po drugiej *Dziennik lwowski* za stowarzyszeniem. Dotąd ani jedna ani druga strona nie wypowiedziały jasno i wyraźnie o co im właściwie chodzi. *Czas* klnie duszę i ciało, że jest najlepszym demokratą, ale, stowarzyszenia demokratów nie chce. *Dziennik lwowski* znów jako tymczasowy organ stowarzyszonych, stara się usunąć obawy patriotów karmazynowych, frazesem, że stowarzyszeniu demokratów chodzi o rozszerzenie „polskości”, co przypomina głośne swojego czasu floskuły oratorskie o uszlachceniu chłopów za pomocą konstytucji 3 maja...

Prasa nasza, która przedczoraj najuroczyściej, pod słowem honoru zapewniała, że ani przyjazd Platara do Wiednia, ani wyjazd Smolki do Pesztu nie ma żadnych celów politycznych, donosi dziś z zadowoleniem o konferencjach Smolki z znakomitościami węgierskimi i o jego usiłowaniu podejmowanych w Pesztu w celu pogodzenia kroatów z madiarami. Owoż macie dowód najlepszy wiarygodności zaprzeczeń galicyjsko-polskiej prasy.

O pomyślności rezultatu misji Smolki różni różnie mówią, pewnym jest tylko, że karmazyni są wielce niezadowoleni z tego mięszania się prezesa towarzystwa narodowo-demokratycznego w sprawy polityczne, które radziby sami po swojemu załatwiać... Obym był fałszywym prorokiem, że w Galicji powtórzy się historia wojny między demokracją a arystokracją emigracji polskiej w roku 1831, wojna przeczepiona do kraju, toczona przed 1846 r. w prasie perjodycznej księstwa poznańskiego i zakończona rzezią galicyjską i deklamacją wielkiego kuglarza politycznego, ex dyktatora Ludwika Mierosławskiego.

Książę Czartoryski ma być wielce zadowolony, że książę Napoleon do Lwowa nie przyjedzie. W szeregu różnych a różnych powodów przytaczają, że książę który widział Warszawę, powziąłby nader smutne wyobrażenie o przyszłości sprawy polskiej, żeśrodkowanej, jak twierdzą nasze dzienniki, w Galicji i jej stolicy, gdyby z bliska poznał ten punkt centralny i jego znakomitości polityczne czysto polskie, jak np. Groman, Widmann, Schmitt, Heffern i t. d. i t. d.

Wolność konstytucyjną pojęli starozakonni w Tarnopolu w sposób z §§ kodeksu karnego cokolwiek niezgodny. Zdawało im się, że opór a nawet czynne znieważenie organu władzy, należy do kardynalnych praw obywatelskich. Z takiego konstytucyjnego widzieli się, wywiązało się krwawe starcie między konstablami miasta Tarnopola a obywatelami wyznania mojżeszowego, któremu dopiero interwencja bagnatów stojącego tam załogą oddziału wojska linowego, koniec położyła.

Paryż, 7 czerwca (*).

Poprawka o języku słowiańskim. — Nowa sieć kolei żelaznych. — Podatek od austriackich kuponów. — Przekształcenia w Algierji.

Do jakiego stopnia francuzi kłopotają się mniemaną teorią panslawistyczną, okazuje się z tego, że w łonie komisji budżetowej ciała prawodawczego znalazło się kilku członków, którzy w pozycji wydatków ministerstwa oświecenia publicznego co do słów: „język słowiański z jego literaturą,” wnieśli poprawkę: „języki słowiańskie z ich literaturami.” Poprawkę tę zaproponował p. Delamarre, jako środek rozdwojenia idei słowiańskiej.

Kwestja nowej sieci kolei żelaznych dla połączenia wschodnich portów, bezpośrednio z sobą i z liniami centralnymi, wywołała nie pocieszające rozprawy o rezultatach systemu budowania kolei żelaznych przez kompanje z zapomogą i poręczeniem rządu. Wielu mówców dowodziło, że w Anglii i Ameryce, gdzie kompanje prywatne budują koleje bez żadnego udziału rządu, zbudowano ich dwa razy więcej niż we Francji, i o dwa lub trzy razy taniej, ale za to dywidenda akcjonariuszów jest tam dziesięć razy mniejsza niż we Francji, i często nie przewyższa 3%.

Giełda i wszyscy posiadacze papierów austriackich

w wielkiej są trwodze, z powodu podatku od kuponów, za który zagrażają nowemu swemu sprzymierzeńcowi upadkiem kredytu. Gdzież jeszcze spać?

Wiele mówią o blizkiem niby przekształceniu zarządu Algierji do wojskowego na cywilny i nawet o podróży cesarza do Algierji, gdzie podpisze dekret o ostatecznym zrównaniu praw Algierji z prawami cesarstwa, przyczem na miejscu prowadzić będzie pewne historyczne badania, potrzebne do trzeciego tomu „Życia Cezara.”

Paryż, 14 czerwca.

Księżna Metternichowa. — Dwór w Fontainebleau. — Kule roztrzaskujące się. — Pokój. — Belgja. — Wielka wygrana. — Dziennik Sport.

Hrabianka La Rochefoucault, panna lat 17. umarła zaziębiwszy się na balu w ogrodzie u księżny Metternichowej. Bal ten był nader ekscentryczny: tańczono „la Boulangère,” taniec z prowincji, w którym niema nic nieprzyzwoitego. Karety księżny także zwracają ogólną uwagę; są one żółte, a żokeje w kurtkach jedwabnych, w dnie powszednie koloru niebieskiego, w świąteczne zaś żółte czarne.

Dwór w Fontainebleau prowadzi skromne, wiejskie życie, ministrowie jeżdżą tam raz na tydzień. Wielka Księżna Marja Mikołajówna mieszka tam stale.

Monitor oznajmił, że Napoleon przystał na propozycję naszego Najjaśniejszego Pana o zniesieniu w armjach używania kul roztrzaskujących się. W pruskiej armji używane były tylko przeciwko jaszczkom z amunicją.

Cesarzowa stanowczo nie chce wojny, a przyszłowie powiada, że czego chce kobieta, tego chce i Bóg.

W Belgji jest 100,000 wojska, lecz jej przyjaciele, orleaniści, radzą jej rzucić się w objęcia Francji, zapewne dla tego, aby lżej być zduszoną.

Wielka wygrana loterii na korzyść ubogich dzeci, 150,000 fr., przypadła na udział prowincjonalnemu fryzjerowi.

Dziennik Sport wychodzi dwa razy na tydzień podczas wyścigów, lecz widać, że redaktor główny, więcej się bawi niż pracuje.

Proces hrabiego Chorińskiego.

Z Monachium donoszą pod datą 8-go czerwca do *Allg. Augs. Ztg.* Akt oskarżenia w sprawie hr. Gustawa Chorińskiego został już ukończony. Przytoczony jest w nim cały szereg faktów znanych już z procesu Julji Ebergenyi i z raportu policyjnego p. Barchtorffa. Zwrócimy przeto uwagę jedynie na następujące szczegóły, objęte aktem oskarżenia:

Ze wszystkiego okazuje się (powiedziano w tym akcie), że hr. Gustaw Choriński nie tylko chciał mordu i popierał takowy, lecz nawet wprost spowodował tę zbrodnię. Okazuje się jasno, że szukał on znajomości z Julją Ebergenyi i zawiązał takową, oraz że stosunkowi temu, któregooby ona nie była może brała bardziej na serjo, niż liczne inne podobne stosunki, nadał on, przez gwałtowny popęd swej namiętności, przez swój sposób pojmowania takich stosunków, obrót poważny, wyrażony w słowach: „chcę i muszę cię poślubić.”

Dalej akt oskarżenia wykazuje, jak na skutek tego gwałtownego żądania, przystała ona na to jak obchodzili oni zaręczyny, jak hrabia prosił o jej rękę, przyczem ukrywał przed jej rodzicami i krewnymi przeszkody, jakie stały na zawadzie zawarciu związku małżeńskiego, i zamiast takowych, mówił o procesie, który wszakże miał jakoby być blizkim szczęśliwego rozwiązania. Widzimy, jak na długi czas przed zgonem jego żony, robił on z kochanką przygotowania do ślubu. Poprzedni jego związek stanowił przeszkodę do nowego, tak namiętnie pożądanego związku; musiał on przeto przedewszystkiem usiłować usunąć tę przeszkodę, zwłaszcza, że jego poprzedni związek małżeński wydawał mu się już od dawna węzłem nierozsądnym i pełnym męczarni, zmuszającym go do zrobienia rozbratu z przyszłością, szczęściem i bogactwem, nowa zaś namiętność spotęgowała jeszcze bardziej dawną nieludzką nienawiść dla żony.

Wszedł on w tym celu w stosunki ze znanym i obowiązującym mu Rampacher'em, później zaś za jego pośrednictwem z Diekers'em, następnie zaś szukał dla tychże powodów, wraz z Julją Ebergenyi, pomocy u Lo Presti'ego i błągał nawet tego ostatniego na klęczkach o spódnieżdanie. Powiedział on przy badaniu go, że cofnięcie przez Lo Presti'ego danego mu przyrzeczenia, było dla niego naturalnie straszne, gdyż spowodowało zwłokę. Jego kochanka, która podczas licznych jej badań, pomimo zupełnej jej niezaradczności, nie obwiniła go o spódnieżdanie, powiedziała wszelakoż raz, że chciał on mieć coś na szczyr, i że gdy z powodu pomyłki, posyłka została odesłana na

powrót, odradził on posłania jej tąż samą drogą. On to właśnie, w chwili niebezpiecznego posyłania owego pudełka z owocami kandyzowanymi, opieczętował takowe, zaadresował pismem zmienionem i oddał Rampacher'owi dla doręczenia; on tylko jeden mógł dowiedzieć się o ówczesnem miejscu pobytu swojej żony; on to przywiózł do Szeccen resztę trucizny w paczce, gdy zaś kochanka jego była mocno zakłopotana co do losu jaki spotkał pudełko, zawołał on Rampacher'a dla uspokojenia jej.

Gdy nareszcie podróz do Monachium została postanowioną, robił on sam zabiegi około wymiany pieczęty, oraz dostania kartek do przejazdu i listu rekomendacyjnego. Pisał on 18-go listopada, w przeddzień wyjazdu: „Muszę dziś jeszcze pomówić nieco z tobą... wypiszę ci dziś jeszcze kilka hotelów w M., będziemy oboje modlić się, ażeby się nam wszystko poszczęściło; musimy teraz pobrać się, albowiem nie mógłbym tak dalek żyć.”

Postarał się on o powóz do banhofu i polecił jej, ażeby listy, które będzie pisać ztąd, adresowała nie do niego, lecz do Rampacher'a. Napisał on, podczas gdy wykonywała ona tu mord, owe trzy listy, które są wymownymi świadkami zupełnej z jego strony świadomości jej przedsięwzięcia, jego o nią niespokojności, jego trwogi o niepowodzenie, jego prawdziwie szatańskiej nienawiści dla żony, jego obawy, ażeby żona jego nie zdołała przez swe przyjemne obejście wpłynąć na morderczynię i odwrócić ją od jej zamiaru. Tymczasem przygotowywał on ową przyjaciółkę swej żony, od której wyłudził list rekomendacyjny dla swej zbrodniczej kochanki, w ten sposób, że zmyślił, iż podług otrzymanej wiadomości, żona jego jest bardzo niebezpiecznie chora, gdyż spodziewał się rychłej jej śmierci zapomocą mordu, i usiłował sparaliżować zawczasu sprzeczną może osnowę mogącej nadejść odpowiedzi na list rekomendacyjny zapomocą udawania, że żona jego nie widzi wcale niebezpiecznego stanu swego zdrowia.

Ponieważ kochanka jego, po dokonaniu mordu, zabrała z sobą mnóstwo listów, które nadeszły były w ostatnich czasach do Matyldy Chorińskiej, a to w zamiarze usunięcia listu rekomendacyjnego, który mógł naprowadzić na jej ślad, przeto i hr. Gustaw Choriński przedsięwziął środki, ażeby jakakolwiek od jego żony odpowiedź, któraby obejmowała wzmiankę o liście rekomendacyjnym, nie doszła rąk pani Mariott, i usiłował nawet wyłudzić takie listy od briefregierów. Jednocześnie przemyślał on nad tem, ażeby w razie zrodzenia się podejrzenia, udawać, że znajdował się całkiem w innym miejscu, i nawet po areztowaniu go, usiłował on tak za pomocą depeesz telegraficznych jak i listów, nakłonić krewnych Julji, ażeby stwierdzili pod przysięgą, iż bawił on w Szeccen od 19-go do 22-go listopada.

Rampacher, po swym powrocie uwięzionym powodzeniem, zastał go w jak największem wzburzeniu i w silnej trwodze, albowiem z powodu szybkiej ucieczki morderczyni, pozostało niewiadomem, czy Matylda zmarła rzeczywiście, czyli też została jedynie odurzona; dla tego też Rampacher udał się znowu z jego polecenia następnym pociągiem do Monachium, ażeby zaradzić tej męczącej niepewności. Stwierdzona przez policję tutejszą śmierć Matyldy Chorińskiej, obudziła w nim znowu odwagę do takiego stopnia, iż poważył się, w błędnem przekonaniu o nietykalności swej osoby dla czterech powodów: jako cudzoziemca, oficera, szlachcica i syna namiestnika niższej Austrii, — przedsięwziąć wraz ze swym ojcem do Monachium podróz, której wymagała sama nawet przyzwoitość. Dalej następują znane listy od Chorińskiego do Julji Ebergenyi.

Akt oskarżenia tak się kończy: „Dla tych powodów, Gustaw hr. Choriński, baron Ledske, b. nadporučnik w c. k. pułku austriackim piechoty Nr. 12, oskarżony zostaje o zagrożoną karą śmierci, zbrodnię udziału w dokonanej przez Julję Ebergenyi Telekes, na dniu 21 kwietnia r. z., zbrodni mordu na osobie jego żony, Matyldy Chorińskiej-Ledske.”

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Tydzień targowy). Średnie ceny głównych artykułów żywności na targach warszawskich w tygodniu bieżącym, były następujące: *co do chleba:* razowego funt kop. 3, pyłowego kop. 4, stołowego kop. 6, bułka za kop. 1 ważyła: ordynaryjne od zł. 12 — 14, doznańskie od 9 — 13, montowe od 8 — 10; — *co do mięsa w jatkach rzeźniczych:* wołowe w częściach zamieszanych przednich k. 10 1/2, polednich funt k. 11 1/2, w częściach przednich k. 10 1/2, polednich funt kop. 19, słoniny świeżej kop. 19, solonej dwicy funt kop. 19, wieprzowiny ze skórą kop. 14, bez skóry kop. 22, wieprzowiny w ćwiartkach zadnich kop. 12, w przednich kop. 11, łoju kop. 15, sadła świeżego kop. 21. Takież mięso sprzedawane bywa o kop. 1 taniej na fun-

(*) Ten i następny list wzięte są z *Warsz. Dniw.*

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWİADOMIENIA.

N. D. 3546. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Podaje do wiadomości stron interesowanych, iż nadesłany w drodze urzędowej akt zejścia Henryka Lutzka dymisjonowanego urzędnika Zarządu Pocztowego Warszawskiego w dniu 16 Października 1867 r. w mieście Dreźnie zmarłego, przesłany został Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Warszawie dla odpowiedniego art. 94 K. P. C. postąpienia.

Warszawa d. 28 Maja (9 Czerwca) 1868 r.
Członek Komisji.

Rzeczywisty Radca Stanu K. Łaski.
Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. 2316. *Bank Polski.*

Odwołując się do dwukrotnych swych ogłoszeń o zatraceniu Obligu Banku Nr. 11002 na rubli sr. 300 wystawionego w dniu 26 Stycznia (7 Lutego) 1846 r. na imię Jana Jurcenki, podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż z powodu dopełnienia formalności wskazanych postanowieniem b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 5 (17) Lutego 1850 r. i gdy nikt w terminie powyższemu ogłoszeniom oznaczonym, z oblikiem tym do Banku się nie zgłosił, Bank zatem w zastosowaniu się do obowiązujących w tej mierze przepisów obliq swój pod Nr. 11002 umarza.

Warszawa d. 8 (20) Kwietnia 1868 r.

Vice-Prezes,

Rzeczywisty Radca Stanu, Roguski.
Naczelnik Kancelarii, J. Makulec.

N. D. 3680. *Bank Polski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że dalsza licytacja naróżne kosztowne przedmioty zastawione w Banku, odłożoną została do dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b., obok tego uprzedza Bank, że osoby, które złożyły zaliczenia na zakupione przez nich kosztowności na licytacji, winny przed tym terminem zapłacić resztę należności od nich przypadającej, w przeciwnym bowiem razie, zaliczowane przez nich kosztowności bez warunkowo zaraz w tymże dniu na ich reszico sprzedane będą.

Warszawa dnia 6 (18) Czerwca 1868 roku.

Vice-Prezes,

Rzeczywisty Radca Stanu, Roguski.
Naczelnik Kancelarii, J. Makulec.

N. D. 3682. *Urząd Loterii w Królestwie Polskiem.*

W następstwie obwieszczenia w dniu wczorajszym uczynionego, o znaczniejszych wygranych w 5 klasie 110 Loterii Klasycznej, podaje do wiadomości, iż w dniu dzisiejszym odciągnięto 700 Numerów, z których:

Nr. 11,547 wygrał Rs. 10,000.

Nr. 7,865 Rs. 2,500.

Nr. 18,356 Rs. 1,000.

Nra 22,027 i 22,285 Rsr. 500.

Zaś Nra 10,521 i 15,342 po Rsr. 200.

Dalsze ciągnięcie odbędzie się w dniu jutrzejszym od godziny 10 z rana.

Warszawa d. 7 (19) Czerwca 1868 r.

Naczelnik Urzędu, Loeschern.
Sekretarz, J. K. Noiński

(N. D. 3306). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. т. XI) объявляетъ, что 5-го сего Мая поступило въ оный прошение Г. Брандона и Моргана Брауна о выдачѣ иностранцу Ломану 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованную машину для выдѣлки заступовъ и другихъ орудій.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

(N. D. 3307). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. т. XI), объявляетъ, что 6-го сего Мая, поступило въ оный прошение Инженеръ Технолога Иогансона о выдачѣ ему и Гварди Шгабелъ-Капитану Неплюеву 10-лѣтней привилегіи на паровой водоподъемникъ или таранъ.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

(N. D. 3308). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. т. XI) объявляетъ, что 26 сего Апрѣля поступило въ оный прошение торговца дома Юсифъ Повнясь о выдачѣ иностранцу Боинтону 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованный способъ фабрикаціи платьевъ.

Г. Варшава, 17 Мая 1868 года.

N. D. 3305 *Департаментъ Землеубія и Сельской Промышленности.*

На основании 159 ст. Уст. о пром. фабр-

и зав. Св. Зак. т. XI изд. 1857 г. объявляетъ, что выданная изъ бывшаго Департамента Сельскаго Хозяйства, 11 Мая 1865 г. Инженеръ Полковнику Кирхнеру 10-лѣтняя привилегія на изобрѣтенную имъ жатвенную и косильную машину уничтожена за непредставленіемъ въ Департаментъ въ теченіи срока, установленнаго 152 ст. означеннаго Устава, удостовѣренія о приведеніи означенной привилегіи въ дѣйствіе.

Г. Варшава, 16 Мая 1868 года.

N. D. 3651. *Управленіе Надзирателя Акцизнаго Сбора 6 Участка Петроковской Губерніи.*

Управленіе Акцизныхъ Сборовъ 6 Участка Петроковской Губерніи, объявляетъ, что патентъ выданный Лодзинскимъ Окружнымъ Казначействомъ за N. 1703 на имя купца Гершона Серадзкаго, на питейное заведѣніе въ г. Брезинахъ, Брезинскаго уѣзда, срокомъ по 1 Юля с. г., объявленъ утраченнымъ, а посему, если кто оный окажется, считать недѣйствительнымъ, такъ какъ вмѣсто его выдана копія.

Г. Брезина, Юня 2 дня 1868 года.

Надзиратель, (.....)

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 3633. *Pisarz Kancelarii Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpiej śmierci: 1. Jakóba Czaplugin, donatarjusza dóbr Sobótka z Okręgu Łęczyckiego; 2. Fajwla Opoczyńskiego, wierzyciela ostrzeżenia dla sumy rs. 166 kop. 2, przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 28 do ubezpieczenia na dobrach Męglew z Okręgu Łęczyckiego podanego; 3. Franciszki Siedlewskiej, wierzycielki sumy rsr. 1,120 kop. 63, pod Nr. 17 Działu IV wykazu hipotecznego dóbr Popówek z Okręgu Brzezińskiego zabezpieczonej. Otworzyły się spadki do regulacji których, wyznaczam termin na dzień 18 (30) Grudnia 1868 r. w Kancelarii Ziemiańskiej w Warszawie.

Kuczyński.

N. D. 3632. *Pisarz Kancelarii Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpiej śmierci: 1. Józefa Urbanowskiego, współwłaściciela dóbr Krzeszew porządkowy, z Okręgu Zgierskiego; i 2. Florjana Drozdowskiego, wierzyciela zlp. 250 gr. 10, pod Nr. 1 B. Działu IV wykazu hipotecznego dóbr Zalesie z Okręgu Orłowskiego subintabulando zapisanych zlp. 200 w depozycie Towarzystwa Kredytowego Ziemiańskiego znajdujących się, otworzyły się spadki, do regulacji których, wyznaczam termin na dzień 7 (19) Września 1868 r. w Kancelarii Ziemiańskiej w Warszawie.

Kuczyński.

N. D. 3656. *Rejent Kancelarii Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po zmarłych: 1. Janie Tucholka, współwłaścicielu dóbr ziemskich Jastrzębie z Okręgu Łęczyckiego; 2. Barbarze Baum, współwłaścicielce nieruchomości w Warszawie pod Nr. 45 i współwierzycielce sumy rs. 4,400 kop. 96 na teje nieruchomości pod Nr. 5, oraz współwierzycielce sumy rsr. 4,500 na nieruchomości w Warszawie Nr. 988 pod Nr. 9, sum: a rsr. 5,107 kop. 99 pod Nr. 16 ad lit. d; b rsr. 4,710 kop. 28 1/2 pod tymże numerem ad lit. e; c rsr. 3,144 kop. 67 pod Nr. 17 ad lit. d, z pierwotnej rsr. 22,110 kop. 69 pochodzącej na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 603, wszystkich w dziale IV zabezpieczonych; 3. Pawle Jancowiczu, właścicielu nieruchomości Warszawskich Nr. 23744 i 2383 i wierzycielu sum rs. 135 pod Nr. 5 rsr. 240 pod Nr. 6, rsr. 280 i rsr. 100 pod Nr. 7, rsr. 260 pod Nr. 11, rsr. 223 kop. 50 pod Nr. 14, rsr. 140 pod Nr. 18 i rsr. 500 pod Nr. 19 na nieruchomości w Warszawie Nr. 2383 w dziale IV ubezpieczonych, oraz sumy rsr. 6,000 na współwłasności nieruchomości w Warszawie Nr. 956c. przez zastrzeżenie z aktu Nr. 54 i na współwłasności kapitału rsr. 8,336 kop. 4 na teje nieruchomości w dziale IV pod Nr. 2 ulokowane do zabezpieczenia podanej, otworzyły się spadki, do regulacji których, termin na dzień 9 (21) Września r. b. 1868 w swej kancelarii wyznaczam.

Stanisław Rościszewski.

N. D. 3629. *Rejent Kancelarii Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpiej śmierci:

1. Józefa i Barbary vel Blumy małżonków Janasch, właścicieli nieruchomości tu w Warszawie pod Nr. 2921, 2950, 2922 lit. A., 2922 lit. B i 2923 położonych.

2. Tegoż Józefa Janasch, właściciela nieruchomości pod Nr. 955, 958, 2915, 2926, 2949 w Warszawie stojących, oraz nieruchomości pod Nr. 380 w Pradze pod Warszawą

położonej, tudzież wierzyciela sum następujących:

a. Rsr. 16,300, z większej sumy rs. 26,000 pochodzącej, na nieruchomości Nr. 2951 w Warszawie lokowanej.

b. Rsr. 4,452 kop. 31 na nieruchomości Nr. 412 lit. E. w Warszawie ubezpieczonej.

c. Rsr. 300, na kapitale rsr. 20,000, na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2932 położonej, lokowanym, jako też i na prawie dzierżawy teje nieruchomości Nr. 2932, w dziale III wykazu objawionej, subintabulando ubezpieczonej.

d. Rsr. 731 kop. 42 1/2, stanowiącej dwie ostatnie raty z kapitału zlp. 20,838 czyli rs. 3,125 kop. 70, ubezpieczonej na nieruchomościach w Warszawie pod Nr. 215 i 216.

e. Rsr. 360, rsr. 135, rsr. 360 i rsr. 129 na sumie zastawnej zlp. 24,000 czyli rsr. 3,600 na nieruchomościach w Warszawie pod Nr. 3031 i 3032 położonych i na prawie zastawy tychże nieruchomości do teje sumy przywiązaniem lokowanych

f. Zlp. 35,000 czyli rsr. 5,250 na nieruchomości Nr. 2925 w Warszawie ubezpieczonej.

g. Zlp. 1,463 gr. 15, czyli rsr. 219 kop. 52 1/2 i zlp. 1,154 gr. 17 czyli rsr. 173 kop. 18 1/2, na dobrach Grochów II w Okręgu Warszawskim położonych, lokowanych.

Toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznacza się termin na dzień 11 (23) Września 1868 r. w kancelarii podpisanego Rejenta.

Alexander Dziewulski.

N. D. 2209. *Obronca Prokuratorji w Warszawie.*

Po Janie Ludwiku Wilhelmie trzech imion Zinellim subiekcie handlowym w dniu 16 (28) Grudnia 1866 r. w mieście Warszawie bezpotomnie i beztestamentowo zmarłym, otworzył się spadek, składający się z kwoty rs 86 kop. 56 za sprzedane ruchomości w Banku Polskim deponowanej.

Stosownie do Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 20 Stycznia (11 Lutego) 1842 r. wzywam interesantów, aby z prawami, jakie do tego spadku mieć mogą, zgłaszali się przed Trybunał Cywilny w Warszawie w ciągu sześciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia tego obwieszczenia, po bezskutecznym bowiem upływie tego czasu, uczyniony będzie do tegoż Trybunału wniosek o wprowadzenie Skarbu Królestwa w posiadanie powyższego spadku, jako bezdziedzicznego.

Warszawa d. 12 (24) Marca 1868 r.

F. Wajcht zast. Obr. Prokur.

N. D. 1612. *Нотариусъ Канцелярии Плоцкаго Округа.*

Симъ объявляетъ, что по причинѣ смерти: Маера Лисскаго или Лискейстра, владѣльца недвижимостей въ городѣ Вышегородѣ въ Плоцкомъ Округу при улицѣ Рембовской подъ N. 127, 128, 188 и 189 стоящихъ, равно кредитора сумми 911 руб. 10 коп. съ процентами на недвижимости N. 189, IV части ипотечной вѣдомости подъ N. 1 обезпеченныхъ открылось наследство къ окончательному устройству коихъ назначенъ срокъ 9 (21) Сентября 1868 с. г. въ канцеляріи ипотечной Мироваго Плоцкаго Суда въ Плоцкѣ предъ подписанномъ Нотариусомъ означенъ, почему лица имѣющіе право на таковыя должны явиться, и предъявить надлежащія доказательства.

Плоцкъ, 29 Февраля (12 Марта) 1868 г.

Ст. Пыровичъ.

Z powodu śmierci Majera Lipskiego v. Lipskiera właściciela nieruchomości w mieście Wysogrodzie w Okręgu Płockim przy ulicy Rembowskiej pod Nr. 127, 128, 188 i 189 położonych, jako też wierzyciela sumy rs. 911 kop. 10 z procentem na nieruchomości Nro 189 w dziale IV pod Nr. 1 ubezpieczonej, otworzyło się postępowanie spadkowe do regulacji, którego termin na dzień 9 (21) Września 1868 r. w Kancelarii hipotecznej Sądu Pokoju w Płocku przed podpisanym Regentem oznaczony został i w którym interesenci, z dowodami prawa ich usprawiedliwiającymi zgłoszą się winni.

Płock, d. 29 Lutego (12 Marca) 1868 roku.

St. Pyrowicz.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D. 3669. *Sąd Pokoju w Końsku.*

Z powodu wniesionego żądania o wywołanie do nowej regulacji hipoteki:

Cegielni w mieście Przedborzu Okręgu Konieckiego składającej się:

a) Z zabudowania do wyrobu i wysychania cegły na drewnianych słupach gontem krytego, długości 108 szerokości 35 i wysokości 2 1/2 ruskich stóp trzymającego.

b) Pica do wypalania cegły wybudowanego

z surowej cegły na glinę pokrytego dachówką długości 42 szerokości 49, a wysokości 2 1/2 stóp ruskich mającego.

c) Gruntu do teje cegielni należącego, obejmującego 1530 sażeni ruskich kwadratowych czyli 137 mórg miary polskiej.

Uwładamia interesantów, że takowa ośbędzie się w Kancelarii hipotecznej Sądu tu-tejszego w dniu 21 Września (3 Października) 1868 r.

Wzywa wszystkich prawa do wyz wspomnianej nieruchomości mieć mogących, iżby w terminie tym pod prekluzją prawem hipotecznym zastrzeżoną o wnioskami swemi stawali się.

Ogłoszenie decyzji w skutek tej regulacji zapadłej, nastąpi dnia 3 (15) Października r. b.

Końsk daia 1 (13) Czerwca 1868 roku.

Podsek, Leszczyński.

NOTACJE

SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 3671. Podpisany Komornik wiadomo czyni, że w dniu 10 (22) Czerwca 1868 r. o godzinie 11 z rana na Stare miasteczce, meble jesionowe i sosnowe, lustra, noże, widelce, sprzęty gospodarskie, kuchenne i t. p., w tymże dniu o godzinie 11 z rana, w sklepie w domu po Nr. 45/6 przy ulicy Senatorskiej, szafy sklepowe nowe, bufet, oraz meble jesionowe, krzesła wiedeńskie, perfumy i mydła pachnące, pudełeczka różne i t. p., w d. 11 (23) t. m. i r. o godzinie 9 z rana na placu Witkowskiego zwanym, garnitur mebli machoniowych, o godzinie 10 z rana i 12 w południe na Sewerynowie, meble machoniowe, jesionowe i orzechowe, lustra, obrazy, garderoba meżka i t. p., w dniu 12 (24) t. m. i r. o godzinie 10 z rana i 11 z rana na Grzybowie, meble różne machoniowe i palisandrowe, lustra, obrazy, łóżka żelazne, dywan, meble jesionowe i t. p., a o godzinie 12 w południe na Muranowie, meble jesionowe, t. j. kanapa, fotele, krzesła, komoda, szafa, łóżka i t. p., w dniu zaś 13 (25) t. m. i r. o godzinie 10 z rana i 12 w południe na Żelaznąbramą meble machoniowe, palisandrowe i jesionowe, lustra, zegary i t. p., a o godzinie 11 z rana na Muranowie meble jesionowe, żerandol, zegar, luso, rądle miedziane i t. p. w Warszawie, jako placach głównych targowych, w drodze egzekucji sądowej zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedanemi będą.

Jan Orłowski Komornik.

N. D. 3675. Ruchomości pozostałe po Józefie Makowieckiej, jako to: suknie, bielizna, pościel, meble, różne sprzęty domowe, tudzież zegarki złote i inne kosztowności, na żądanie osób interesowanych i z mocy upoważnienia J.W. Prezesa Trybunału Cywilnego tuższego, sprzedane zostaną przez licytację publiczną w Warszawie, w domu Nr. 2687b przy ulicy Bednarskiej, w dniu 10 (22) Czerwca r. b. o godzinie 4 z południa przed podpisanym Rejentem rozpocząć się mającą.

M. Rapacki Rejent.

N. D. 3673.

W dniach 10 (22) Czerwca o godzinie 10 z rana na targu Grzybów; 11 (23) Czerwca r. b. o godzinie 2 z południa, na targu głównym w Pradze; 12 (24) Czerwca t. r. o godzinie 10 z rana, w rynku Nowego miasta, i 13 (25) Czerwca t. r. o godzinie 9 z rana na targu Muranów, o godz. 10 z rana na targu Grzybów i o godz. 12 w południe na targu głównym w Pradze przy Warszawie, prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble machoniowe, palisandrowe, jesionowe, sosnowe, lustra, zegary ściennie, samowary, rądle miedziane, lichtarze mosiężne, cukier w głowach, herbata, ubiory meżskie i damskie, garderoba, bielizna i t. p. przez publiczną licytację sprzedane będą.

Pawłowski Komornik.

N. D. 3672. Prawnie zajęte meble jesionowe, machoniowe i t. p. w dniu 10 (22) Czerwca o godz. 10 rano w Starym mieście, o godzinie 11 rano pod trzema Krzyżami; w d. 14 (26) Czerwca r. b. o godzinie 10 rano na Nowym mieście i o godz. 12 w południe na targu pod Lwem w Warszawie, i w tymże dniu na targu Wołowym w Pradze o godz. 3 po południu przez publiczną licytację sprzedane będą.

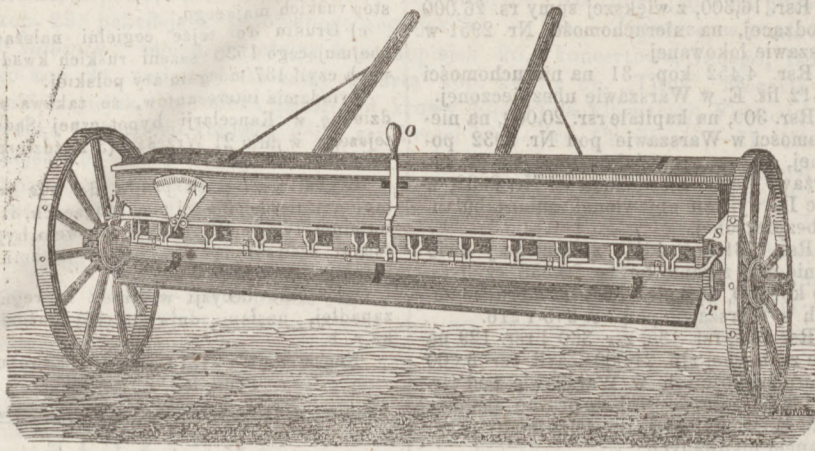
Warszawa d. 7 (19) Czerwca 1868 r.

A. Nowicki Komornik.

N. D. 3676. Wiadomo czynię, iż prawnie zajęte ruchomości, jako to: rozmaite meble, drzwi i okna nowe sosnowe i t. p. na targu Muranów w Warszawie w dniu 10 (22) Czerwca r. b. o godz. 10 z rana przez publiczną licytację sprzedane będą.

J. Szymanowski Komornik.

N. D. 3559.

ZAKŁAD ROLNICZY HERMANA GOLDENRINGA

przy ulicy Miodowej Nr. 494, obok Kościoła Przem. Pańsk.,

poleca:

Plugi i Ruchadła rozmaitej konstrukcji.
Zgłębiacze.
Extirpatory.
Obsypniki do kartofli i buraków.
Wypielacze.
Drapacze.
Brony Szkoockie.
" cało-żelazne.
" łączne.
Walce pierścieniowe.
Znaczniki do radlin pod kartofle.
Siewniki ręczne do konicyzny.
" uniwersalne Robillarda.
" konne i ręczne do rzepaku.
Grabie Howarda.
" ręczne do zbierania białej konicyzny.
Spychacze.
Młockarnie pasowe i trybowe różnej wielkości.

Maneże.
Wialnie i Młynki rozmaitej wielkości i konstrukcji, do czyszczenia zboża.
Arfy cylindrowe do oddzielania rzepiu od strączyń.
Sieczkarnie ręczne i do maneżu, 2, 3 i 4 kosowe.
Pompy przenośne do wody i gnojówki. łańcuchowe.
Sikawki ogrodowe do polewania ulic. pożarowe
Wyżymadła } do bielizny.
Wieszadła }
Silomierze do mierzenia oporu pługów.
Wozy gospodarskie kolejne i półtoraczne w różnej cenie.
Osie toczone do wozów i bryczek.
Taczki spichrzowe.

Z Fabryk: CEZAREGO Hr. PLATERA, H. CEGIELSKIEGO w Poznaniu i innych reputowanych zagranicznych i krajowych.

Wszelkie części pojedyncze do Maszyn, znajdują się w każdej chwili w Zakładzie w znacznym zapasie. Przyjmują się wszelkie reperacje i wykonywają w warsztacie przy powyższym Zakładzie istniejącym.

Również wysyłają się na ustne lub listowne zażądanie uzdolnieni mechanicy, celem montowania lub reperowania maszyn. Zamówienia listowne z prowincji, załatwiają się **spiesznie i akuratanie.**

Ruchadła Amerykańskie na sposób Wrzesiński, znajdują się w znacznym zapasie na składzie. 3-7723

N. D. 3604.

DO SKŁADU MOSKIEWSKIEGO HERBATY KARAWANOWEJ PIOTRA ORŁOWA

ulica Miodowa Nr. 496,

nadszedł pierwszy transport **HERBATY** tegorocznego wiosennego zbioru, osobiście przemennie zakupionej w Kijachcie u cenniejszych plantatorów i fabrykantów Chińskich i niektóre gatunki tejsze z dniem dzisiejszym postąpiły do hurtowej i cząstkowej sprzedaży we wszystkich moich Składach: Moskiewskich, Petersburgskich, Kijowskim, Warszawskim, oraz i w Lublinie, a mianowicie:

Czarnej Nenecho a Rsr. 1 kop. 50.
" Fu cz efu a Rsr. 1 kop. 60.
" Czornaja brow' a Rsr. 1 kop. 80.
" Czyn-kin-kulong a Rsr. 2.
" Pejcho a Rsr. 2 kop. 30.
" Zu-tan a Rsr. 2 kop. 50.
Kwiatowej Wan-sun czo a Rsr. 2 kop. 20.
Lansinowej Chin-sin-ty a Rsr. 2 kop. 50.
" Majutan-Piecha a Rsr. 3.
" Chański różany a Rsr. 3 kop. 50.

Zaufanie, jakie w ciągu 4-letniego istnienia mojej firmy w Warszawie zjednać sobie u łaskawej Publiczności potrafiłem, pozwala mi zamileżeć o pochwałach na rzecz wymienionych gatunków; dodam tylko, że Herbatę do sprzedaży przeznaczam nie inaczej, jak po należytem osobistem wypróbowaniu.

Dalsze gatunki Herbaty są lada dzień w Składzie oczekiwane, o przybyciu których, nieomieszkać Szanowną Publiczność zawiadomić.

Piotr Orłow.

NB. Przesyłkę Herbaty skutecznie pierwszą odchodzącą pocztą po zażądaniu, — na mój koszt. 2-8611

N. D. 3031.

KUPONY od obligów skarbowych 4-0 procentowych, począwszy od roku 1864, a mianowicie: od obligu wartości rsr. 150 Nr. 20068, i od obligu wartości rsr. 100 Nr. 141217, wraz z talonami, zaginęły niewiadomym sposobem. Znalazca raczy zwrócić ta-

kowe do kantoru Banku Polskiego, albowiem uczyniono ostrzeżenie gdzie należy i przeto żadnej z nich korzyści mieć nie może, lub do miasta Ostrowi w Gubernji Łomżyńskiej, posiadacza powyższych obligów **Chaima Blumberg.** (7237.)

N. D. 3089.

ZAKŁAD ZDROJOWY W IWONICZU

otwartym zostaje w r. b. dnia 20 Maja.

Dwa źródła jodo-bromowe (źródło Karola słony czysto-jodowy, źródło Amelji słony, żelazisto-jodowy) źródło Józefa żelazisty, źródło Adolfa chemicznie obojętne; zętyca dworska, kąpiele słono-jodowe, żelaziste i siarczane, parowe i ze szpilek jodowych; wdychania gazu naftowego Belkotki, okłady z mułu i sól Iwonicka.

Źródła Iwonickie słynne ze skuteczności nie tylko w skrofutach (w obrzmieniu i w wrzodzeniu gruczołów, zapaleniu oczu, uszu i nosa, wrzutach skórnych, w ropieniu kości i zroście stawów), ale także w chorobach macicznych i zawiętej od nich niepłodności, w obrzmieniach wątroby i śledziony, w gościecu i dnie, w katarze żołądka i oskrzeli, w upartych komplikacjach syfilitycznych. Zakład z każdym rokiem rozszerza się i ulepsza co do wygód i uprzyjemnienia pobytu. Stacja telegraficzna i pocztowa ekspedycja jest w samym zakładzie. Kolej żelazną dojeżdża się od Lwowa do Przemysła, od Krakowa do Tarnowa, ztamtąd dyliżansem lub furmanką do Iwonicza. Ordynującym lekarzem przy źródłach.

KAROL MOSZCZAŃSKI,

Doktor Medycyny i Chirurgii.

N. D. 3650.

W MAGAZYNIE JUBILERSKIM

pod firmą

H. HILDEBRANDT,

przy ulicy Senatorskiej Nr. 496,

jeszcze tylko przez bardzo krótki czas odbywać się będzie codziennie od 4 ej do 8 ej godziny po południu, **wyprzedaż detaliczna wyrobów jubilerskich.** Pozostali Sukcesorowie s. p. H. Hildebrandta, będąc zmuszeni uskutecznić takową wyprzedaż w krótkim czasie, **odstępują** na wyrobach ozdobiennych drogiemi kamieniami po 35%, a na wszelkich innych po 50%, od ceny sklepowej, o czem kupujący przekonają się mogą z księgi handlowej, która każdemu na żądanie okazaną będzie. Tamże jest do sprzedania razem lub częściowo **całe urządzenie fabryczne i sklepowe**, jako to: Comptoir, Szafy, Lustra, Meble, Żyrandol do gazu, Maszyny, narzędzia i inne utensylja jubilerskie, 2-7677

N. D. 3357.

FABRYKA BILARDÓW

Ferdynanda Trötschel (Syn)

dawniej Koniewicz

w Warszawie przy ulicy Podwal Nr. 519

wprost Hotelu Sławińskiego,

posiada **znacznym zapas BILARDÓW** nowych machonowych, orzechowych i palisandrowych w najnowszych fasonach, z bandami gumowymi, Bilardów struktury francuskiej bez łóz z bandami sprężynowymi albo gumowymi.

Bilardów używanych, z bandami gumowymi i zwozajnymi, **kil bilardowych** w różnych gatunkach od ceny rubli sr. dwóch i drożej. Oraz podejmuje się wszelkiego **wyrestaurowania bilardów**, założenia band gumowych i t. p. tak w Warszawie jako też i na prowincji, chociażby na zamówienia listowne. 2-7943

N. D. 3356. Dowód Banku Polskiego pani Irlicht Chai za Nr. 21451 na zastawione kosztowności zaginal. Znalazca wróci takowy do Banku Polskiego, lub pani Chai Irlicht pod Nr. 2684. Uprowadza się, że znalazca żadnej korzyści nie będzie miał, gdyż stosowne ostrzeżenie uczyniono. 2-8033

N. D. 3800.

TOWARZYSTWO UBEZPIECZEN

Cesarsko-Królewskie uprzywilejowane

AZIENDA ASSICURATRICE

W TRYEŚCIE,

ma zaszczyt podać do wiadomości publicznej, że w zakresie przepisami tutejszo-krajowemi dozwołonym, przyjmuje pod bardzo korzystnymi warunkami **ubezpieczenia:**

1. **Od OGNI**, wszelkiego rodzaju ruchomości fabrycznych i innych
 2. **Od GRADOBICIA**, wszelkiego rodzaju ziemiopłodów. Warunki ubezpieczenia od gradobicia zostały w tym roku znacznie na korzyść ubezpieczających się zmienione. Składki są obniżone i stałe, tak, że żadne późniejsze **dopląty** od interesentów wymagane być **nie mogą**, w przypadku najznaczniejszych nawet **wynagrodzeń**, skutkiem gradobicia przez Towarzystwo płać się mających.
 3. **Przeciw stratom** wynikłym podczas **TRANSPORTU**, na drogach zwyczajnych, kolejach żelaznych lub rzekach spławnych.
 4. **Na ŻYCIE** ludzkie, z wszelkimi do tego rodzaju ubezpieczeń przywiazanymi kombinacjami.
- Regulowanie strat i wypłata należności odbywa się na zasadach sprawiedliwych z wszelką możliwą szybkością.
Na żądanie interesentów udzielają wszelkich objaśnień, tudzież wydają odpowiednie druki.

Generalny Agent

Nikołaj Rotwandt w Warszawie pod Nr. 2249,

niemniej upoważnieni do przyjmowania Ubezpieczeń na prowincji

Agencji specjalni:

- P. Michał Bermaniński w Włocławku.
- Juljusz Goldenring w Kutnie.
- Henryk Hoene w Lublinie.
- M. S. Sarna w Płocku.
- Jakób Sztencel w Częstochowie.
- J. Baumgarten w Kielcach.
- A. Gross et Comp. w Radomiu.
- Sylwester Hermann w Krośniewicach.
- Gorecki b. Kasjer Powiatu w Stobnicy.
- M. Kinderfreund w Zamościu.
- S. Dancyger w Brześciu Kujawskim.
- A. Goldstein w Pułtasku.

Generalny Agent dla Królestwa Polskiego,

NIKOLAJ ROTWAND.

3-8418